

ИОХАН

[1]

¹ Эхэнд Үг байсан, Үг Бурхантай хамт байсан ба Үг нь Бурхан байсан.

² Энэ нэгэн эхэнд Бурхантай хамт байсан. ³ Бүх юм Түүгээр бий болсон. Бий болсон юмсаас Түүнгүйгээр бий болсон юмс нэг ч байхгүй. ⁴ Түүнд амь байсан бөгөөд амь нь хүмүүсийн гэрэл байв. ⁵ Гэрэл харанхуйг гийгүүлэхэд, харанхуй түүнийг дийлсэнгүй.

⁶ Бурханаас илгээгдсэн нэгэн хүн байсан ба нэр нь Иохан юм. ⁷ Иохан гэрлийн тухай гэрчилж, бүгдийг өөрөөрөө дамжуулан итгүүлэхийн тулд гэрчлэл хийхээр иржээ. ⁸ Тэр бол өнөөх гэрэл байсангүй, харин гэрлийн тухай гэрчлэхээр ирсэн ажээ.

⁹ Ертөнцөд ирэн хүн бүрийг гэгээрүүлдэг жинхэнэ гэрэл байв. ¹⁰ Тэр ертөнцөд байсан. Ертөнц Түүгээр бий болсон атал, ертөнц Түүнийг таньсангүй. ¹¹ Тэр өөрийнхөндөө ирсэн боловч, өөрийнхөн нь Түүнийг хүлээн авсангүй. ¹² Харин Өөрийг нь хүлээн авсан болгонд, Өөрийнх нь нэrd итгэдэг хүмүүст Бурханы хүүхэд болох эрхийг Тэр өгөв. ¹³ Тэд цусаар биш, махан биеийн хүслээр ч биш, хүний хүслээр ч биш, харин Бурханаар төрөгсөд билээ.

¹⁴ Үг нь махан бие болж бидний дунд оршин, бид Түүний алдрыг харцгаасан. Энэ нь Эцэгийн цорын ганц Хүүгийн алдар бөгөөд нигүүлсэл ба үнэнээр дүүрэн байсан юм. ¹⁵ Иохан Түүний тухай гэрчлэн хашхирч

—"Миний араас Ирэгч нь nadaас эрхэм. Учир нь Тэр nadaас урьд оршин байсан" гэж би Түүний тухай хэлсэн юм гэлээ. ¹⁶ Учир нь Түүний дүүрнээс бид бүгдээрээ нигүүлсэл дээрээ нигүүлслийг хүлээн авсан. ¹⁷ Яагаад гэвэл Хууль Мосгээр өгөгдсөн бол, нигүүлсэл ба үнэн нь Есүс Христээр дамжуулан ирсэн билээ. ¹⁸ Бурханыг хэн ч хэзээ ч хараагүй бөгөөд Эцэгийн өвөр дэх цорын ганц Хүү болох Бурхан нь Түүнийг таниулсан юм.

¹⁹ Иоханаас "Та хэн бэ?" гэж асуулгахаар иудейчүүд Иерусалимаас тахилч наар болон левичүүдийг илгээхэд түүний хэлсэн гэрчлэл ийм байлаа. ²⁰ Тэр үгүйсгэлгүй хүлээн зөвшөөрч

—Би Христ биш гэж зөвшөөрөн хэллээ. ²¹ Тэд түүнээс

—Тэгвэл та хэн юм бэ? Та Елиа юм уу? гэж асуухад, тэр

—Би биш гэсэнд,

—Та өнөөх Эш үзүүлэгч үү? гэхэд тэр

—Үгүй гэлээ. ²² Тэгтэл тэд түүнд

—Та хэн бэ? Биднийг явуулсан хүмүүст бид хариу өгөх учиртай. Та өөрийнхөө тухай юу хэлэх вэ? гэв. ²³ Иохан

—Эш үзүүлэгч Исаагийн айлдсан "ЭЗЭНий замыг шулуун болгогтун" гэж цөлд хашхирах нэгний дуу бол би билээ гэж хэлэв. ²⁴ Фарисайчуудын явуулсан хүмүүс бас байлаа. ²⁵ Тэд түүнээс

—Хэрэв та Христ биш, Елиа ч биш, өнөөх Эш үзүүлэгч ч биш юм бол яагаад баптисм хүртээнэ вэ? гэж асуусанд ²⁶ Иохан

—Би усаар баптисм хүртээдэг, харин дунд чинь та нарын үл таних Нэгэн зогсож байна. ²⁷ Миний араас Ирэгч нь Тэр бөгөөд Түүний шаахайн сурыг ч тайлах нь надад зохисгүй гэж хэлэв. ²⁸ Энэ явдал Иоханы баптисм хүртээж байсан Иордан голын тэртээх Бетанд болсон юм.

²⁹ Дараа өдөр нь Иохан өөр уруу нь ирж яваа Есүсийг хараад

—Ертөнцийн нүглийг үүрэгч Бурханы Хургыг харагтун! ³⁰ Энэ бол Түүний тухай "Миний араас ирэх Хүн миний тэргүүн байсан. Яагаад гэвэл Тэр надаас урьд оршин байсан" гэж миний хэлсэн Тэр мөн. ³¹ Би Түүнийг таниагүй. Гэвч Тэр Израильд илчлэгдсэн байхын тулд би усаар баптисм хүртээхээр ирсэн гэв. ³² Иохан гэрчилж

—Сүнс тэнгэрээс тагтаа мэт буун ирж, Түүн дээр тогтохыг би харсан. ³³ Би Түүнийг таниагүй. Харин усаар баптисм хүртээлгэхээр намайг илгээсэн Тэр "Хэний дээр Сүнс тагтаа мэт буун ирж тогтохыг чи харна, Тэр бол Сүнсээр баптисм хүртээгч мөн" гэж надад айлдсан юм. ³⁴ Би харсан. Энэ бол Бурханы Хүү мөн гэдгийг би гэрчилж байна гэж хэлэв.

³⁵ Дараа өдөр нь Иохан хоёр шавьтайгаа дахиад л зогсож байлаа.

³⁶ Есүсийн явж байхыг тэр хараад

—Бурханы Хургыг харагтун! гэсэнд ³⁷ хоёр шавь нь түүний хэлэхийг сонсоод Есүсийг дагав. ³⁸ Есүс эргэж тэдний дагаж байгааг хараад тэднээс

—Та нар юу эрнэ вэ? гэж асуусанд, тэд Түүнд

—Рабби (орчуулбал Багш аа), Та хаана буудаллаж байна вэ? гэв. ³⁹Есүс тэдэнд

—Ир, та нар харна гэж айлдсанд тэд Түүний буудаллаж байгаа газарт очиж үзээд, тэр өдөр Түүнтэй хамт буудаллав. Учир нь тэгэхэд ойролцоогоор аравдугаар цаг болж байлаа. ⁴⁰Иоханы хэлснийг сонсоод Есүсийг дагасан хоёрын нэг нь Симон Петрийн дүү Андрей байжээ. ⁴¹Андрей эхлээд өөрийн ах Симоныг олоод, түүнд

—Бид Мессиаг (грекээр Христ) оллоо гээд, ⁴²түүнийг Есүс уруу авчрав. Есүс түүн уруу хараад, Симонд

—Чи бол Иоханы хүү Симон байна. Чамайг Кеф (грекээр Петр) гэж нэрлэх болно гэлээ.

⁴³Дараа өдөр нь Есүс Галил уруу явахаар завдан байхдаа Филипийг олоод, түүнд

—Намайг дага гэв. ⁴⁴Филип Андрей, Симон нарын хот болох Бетсайдаас иржээ. ⁴⁵Филип Натанаелыг олоод

—Бид Мосегийн Хуульдаа бичсэн болон эш үзүүлэгчдийн бичсэн тэр хүн болох Иосефын хүү, Назарын Есүсийг оллоо гэсэнд, ⁴⁶Натанаел түүнд

—Назараас ямар нэгэн сайн юм гарч чадна гэж үү? гэхэд, Филип

—Ирж, хар л даа гэв. ⁴⁷Есүс Θөр уруу нь ирж яваа Натанаелыг хараад, түүний тухай

—Дотроо заль мэхгүй, жинхэнэ Израиль хүнийг харгтуун гэж айлдав.

⁴⁸Натанаел Есүсээс

—Та намайг яаж мэднэ вэ? гэж асуухад Тэр

—Филип чамайг дуудахаас өмнө, инжрийн модны дор байхад чинь Би чамайг харсан гэлээ. ⁴⁹Натанаел

—Рабби, Та бол Бурханы Хүү мөн. Та бол Израилийн Хаан мөн гэж Түүнд хэлэв. ⁵⁰Есүс түүнд

—Чамайг инжрийн модны доор байхыг чинь харсан гэж Би чамд хэлсэн тул чи итгэж байна уу? Чи үүнээс илүү агуу зүйлсийг үзэх болно гээд, ⁵¹Тэр

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Тэнгэр нээгдэн, Бурханы тэнгэр элч нар Хүний Хүүгийн дээр өгсөх ба уруудахыг та нар үзэх болно гэж айлдав.

[2]

¹Гуравдугаар өдөр Галилын Кана хотод нэгэн хурим болоход Есүсийн эх тэнд байв. ²Есүс болон шавь нар нь бас хуриманд уригdsан байлаа. ³Дарс хүрэлцэхгүй болоход Есүсийн эх Түүнд

—Тэд дарсгүй болов гэлээ. ⁴Есүс

—Эмэгтэй, Надад ч, танд ч ямар хамаа байна? Миний цаг хараахан болоогүй байна гэжээ. ⁵Эх нь зарц нарт хандан

—Тэр та нарт юу гэж айлдана, түүнийг нь хий гэв. ⁶Тэнд хоёр эсвэл гурван метретас багтаамжтай усны зургаан чулуун торх байсан агаад тэдгээрийг иудейчүүдийн ариусгалын ёслолд зориулдаг ажээ. ⁷Есүс тэдэнд

—Торхнуудыг усаар дүүргэ гэж айлдсанд тэд торхнуудыг амсарт нь хүртэл дүүргэв. ⁸Есүс

—Одоо утгаад найрын ахлагчид аваачиж өг гэсэнд, тэд аваачиж өгөв. ⁹Найрын ахлагч дарс болсон усыг амсаад, тэр дарс хаанаас бий болсныг мэдээгүй учир (харин ус утгасан зарц нар мэдэж байв) шинэ хүргэнийг дуудаж, ¹⁰түүнд

—Хүн бүр эхлээд сайн дарсаа гаргаад, хүмүүсийг согтсоны дараа муухнаа гаргадаг. Гэтэл чи сайн дарсаа одоо хүртэл хадгалсан байжээ гэж хэлэв. ¹¹Есүс Өөрийн тэмдгүүдийн эхлэлийг Галилын Кана хотод үйлдэж, алдраа илэрхийлсэнд шавь нар нь Түүнд итгэсэн юм.

¹²Үүний дараа Есүс эх, дүү нар болон шавь нарынхаа хамт Капернаум хот уруу очиж, хэдэн өдөр тэнд байжээ.

¹³Иудейчүүдийн Дээгүүр Өнгөрөх баяр ойртож байсан бөгөөд Есүс Иерусалим уруу очив. ¹⁴Тэрээр сүмийн дотор үхэр, хонь, тагтаа худалдаалагчид, мөн мөнгө солигчдын сууж байхыг хараад, ¹⁵дээсээр шилбүүр хийж, хонь үхэр бүгдийг нь сүмээс туун гаргаад, мөнгө солигчдын зооснуудыг тараан хаяж ширээг нь хөмрүүлээд, ¹⁶тагтаа худалдаж байсан хүмүүст

—Энэ юмнуудаа зайлув. Миний Эцэгийн гэрийг наймааны газар болгохоо зогсоо гэлээ. ¹⁷Шавь нар нь "Таны гэрийн төлөөх зүтгэл Намайг залгих болно" хэмээн бичигдсэн байдгийг санацаа. ¹⁸Тэгтэл иудейчүүд Түүнд

—Энэ бүхнийг үйлдсэн Та бидэнд ямар тэмдгийг үзүүлэх вэ? гэв. ¹⁹Есүс тэдэнд

—Энэ сүмийг устга. Би үүнийг гурван өдрийн дотор босгоно гэсэнд ²⁰иудейчүүд

—Энэ сүмийг барихад дөчин зургаан жил шаардагдсан байтал, үүнийг Та гурван өдрийн дотор босгоно гэж үү? гэв. ²¹Гэтэл Есүс Өөрийн биеийн сүмийн тухай айлдсан ажээ. ²²Тэгээд Есүсийг үхэгсдээс амилахад үүнийг Тэр айлдсаныг шавь нар нь санаж, Судар болон Есүсийн айлдсан үгэнд итгэцгээв.

²³Есүсийг Дээгүүр Өнгөрөх баяраар Иерусалимд байхад нь олон хүн Түүний хийсэн тэмдгүүдийг үзээд, Түүний нэрд итгэжээ. ²⁴Харин Өөрийнхөө хувьд Есүс Өөрийгөө тэдэнд даатгасангүй. Учир нь Тэр бүх хүнийг мэдэж байв. ²⁵Хүний дотор юу байдгийг мэдэж байсан тул хүний тухай хэн нэгний гэрчлэл Түүнд хэрэггүй байв.

[3]

¹Фарисайчуудын дотор Никодем гэгч хүн байлаа. Тэр иудейчүүдийн удирдагчдын нэгэн байв. ²Тэр хүн Есүс дээр шөнөөр ирээд Түүнд

—Рабби, Таныг Бурханаас ирсэн Багш гэдгийг бид мэднэ. Учир нь Бурхантай хамт байхгүй л бол, хэн ч Таны үйлддэг тэмдгүүдийг үйлдэж чадахгүй гэв. ³Есүс хариуд нь

—Үнэнээр, үнэнээр Би чамд хэлье. Хэн дээрээс эс төрнө, тэр хүн Бурханы хаанчлалыг үзэж чадахгүй гэхэд ⁴Никодем Түүнд

—Настай болсон атлаа хүн хэрхэн төрөх билээ? Хүн эхийн хэвлийд хоёр дахия орж, төрж чадна гэж үү? гэлээ. ⁵Есүс

—Үнэнээр, үнэнээр Би чамд хэлье. Хэн ус болон Сүнснээс эс төрнө, тэр хүн Бурханы хаанчлалд орж чадахгүй. ⁶Махан биеэс төрсөн нь махан бие, Сүнснээс төрсөн нь сүнс болой. ⁷"Чи дээрээс төрөх ёстой" гэж Би чамд хэлсэнд бүг гайх. ⁸Салхи дуртай газраараа үлээдэг. Чи дууг нь сонсовч, салхийг хаанаас ирж, хааш оддогийг мэддэггүй. Сүнснээс төрсөн хүн бүр үүнтэй адил байдаг гэж айлдав. ⁹Никодем Түүнээс

—Ийм юм яаж байх юм бэ? гэж асуулаа. ¹⁰Есүс

—Чи Израилийн багш атлаа үүнийг ойлгохгүй байна гэж үү? ¹¹Үнэнээр, үнэнээр Би чамд хэлье. Бид мэдсэнээ ярьж, үзсэнээ гэрчилж байхад та нар бидний гэрчлэлийг хүлээн авдаггүй. ¹²Хэрэв Би чамд газрын юмсыг ярихад чи итгэхгүй бол, тэнгэрийн юмсыг Би яривал, чи яаж итгэх юм бэ? ¹³Тэнгэрээс доош бууж ирсэн Хүний Хүүгээс өөр тэнгэрт дээш гарсан хүн нэг ч байхгүй. ¹⁴Мосе цөлд тэр могойг өргөсөн шиг, Хүний Хүү ч бас өргөгдөх ёстой. ¹⁵Энэ нь Түүнд итгэгч хүн бүрийг мөнх амьтай байлгахын тулд билээ.

¹⁶Бурхан ертөнцийг үнэхээр хайрласан тул цорын ганц Хүүгээ өгсөн. Ингэснээр Хүүд итгэгч хэн ч мөхөхгүй, харин мөнх амьтай болох юм. ¹⁷Бурхан Өөрийн Хүүгээ ертөнцийг яллахын тулд биш, харин Түүгээр дамжуулан ертөнцийг аврахын тулд ертөнц уруу илгээсэн билээ. ¹⁸Түүнд итгэдэг хүн яллагдахгүй. Харин үл итгэдэг хүн аль хэдийн яллагдсан. Учир нь тэр хүн Бурханы цорын ганц Хүүгийн нэрд итгээгүй юм. ¹⁹Тэрхүү яллалт ийм билээ. Гэрэл ертөнцөд ирэхэд хүмүүсийн үйлс бузар муу учир тэд харанхуйг гэрлээс илүү хайрласан юм. ²⁰Учир нь өөрийнх нь үйлс ил гарчих вий гэж бузрыг үйлдэгч хүн бүр гэрлийг үзэн ядаж, гэрэл уруу гарч ирдэггүй. ²¹Харин үйлс нь Бурханы дотор үйлдэгдсэн гэдгийг ил харуулахын тулд үнэнийг үйлдэгчид гэрэл уруу ирдэг гэлээ.

²²Дараа нь Есүс шавь нартайгаа Иудей нутагт очиж, тэдэнтэй хамт тэнд байж, баптисм хүртээж байлаа. ²³Мөн Иохан Салимын ойролцоо Аенонд баптисм хүртээж байв. Учир нь тэнд ус ихтэй ажээ. Хүмүүс ирж баптисм хүртэж байлаа. ²⁴Учир нь Иохан хараахан шоронд хоригдоогүй байв. ²⁵Тэр цагт Иоханы шавь нар болон нэгэн Иудей хүний хооронд ариусгалын талаар маргаан үүсжээ. ²⁶Тэд Иохан уруу ирж

—Рабби, Иорданы тэртээ Тантай хамт байсан, таны гэрчилж байсан Тэр нь одоо баптисм хүртээж байна. Бүгд Түүн уруу очиж байна гэсэнд ²⁷Иохан

—Тэнгэрээс өөрт нь өгөгдөөгүй л бол хүн юуг ч хүлээн авч чадахгүй. ²⁸"Би бол Христ биш, харин Түүний урьд илгээгдсэн нэгэн мөн" гэж миний хэлснийг гэрчлэгч нь та нар өөрсдөө билээ. ²⁹Бэр авагч нь шинэ хүргэн мөн. Харин зогсоод чагнагч найз нь шинэ хүргэний дуунд үлэмж баясдаг. Миний энэ баяр хөөр ч дүүрэн болов. ³⁰Тэр өсөж, харин би буурах ёстой гэж хэлэв.

³¹ Дээрээс ирэгч нь бүхний дээр байдаг. Газраас ирэгч нь газрынх бөгөөд газрын тухай л ярьдаг. Тэнгэрээс ирэгч нь [бүхний дээр байдаг]. ³² Тэр үзсэн, сонссоноо гэрчилдэг боловч хэн ч Түүний гэрчлэлийг хүлээн авдаггүй. ³³ Түүний гэрчлэлийг хүлээн авсан хүн Бурхан бол үнэн гэж батлан тамгалсан юм. ³⁴ Бурханаас илгээгдсэн Тэр Бурханы үгийг айлддаг. Учир нь Бурхан Сүнсийг хэмжээлшгүйгээр өгдөг. ³⁵ Эцэг нь Хүүгээ хайрлан, Түүний гарч бүх юмсыг өгсөн юм. ³⁶ Хүүд итгэдэг хүн мөнх амьтай. Харин Хүүд итгэдэггүй хүн мөнх амийг үзэхгүй. Харин Бурханы уур хилэн тэр хүн дээр байдаг.

[4]

¹ Есүс Иоханаас илүү олон хүнийг шавь болгон, баптисм хүртээж байна гэж фарисайчуудын сонссоныг Эзэн мэдээд, ²(хэдийгээр Есүс Өөрөө биш, харин Түүний шавь нар нь баптисм хүртээж байсан боловч) ³Иудейг орхин Галил уруу дахин явжээ. ⁴Есүс Самариар дайрч өнгөрөх болов. ⁵Ингээд Тэр Самарийн Сухар гэдэг хотод ирлээ. Энэ хот нь Иаков өөрийн хүү Иосефтоо өгсөн газрын ойролцоо байв. ⁶Иаковын худаг тэнд байжээ. Аянд ядарсан Есүс худгийн дэргэд сууж байв. Энэ нь зургадугаар цагийн үед байлаа. ⁷Самарийн нэгэн эмэгтэй ус татахаар тэнд ирэхэд Есүс түүнээс

—Надад уух юм өгөөч гэж гуйв. ⁸Энэ үед шавь нар нь хүнс худалдан авахаар хот уруу явсан байлаа. ⁹Өнөөх Самари эмэгтэй

—Та Иудей хүн байж Самари эмэгтэй надаас яагаад уух юм гуйна вэ? гэв.
(Учир нь иудейчүүд самаричуудтай харьцдаггүй байжээ.) ¹⁰Есүс түүнд

—Хэрэв чи Бурханы бэлгийг болон "Надад уух юм өгөөч" гэж байгаа хүн хэн болохыг мэдсэнсэн бол чи Түүнээс гүйхад Тэр чамд амийн усыг өгөх байсан гэж айлдсанд, ¹¹тэр Түүнд

—Эзэн, энэ худаг гүн, Танд утгах юм юу ч алга. Гэтэл Та амийн усыг хаанаас авах вэ? ¹²Та бидний өвөг Иаковаас агуу гэж үү? Тэр энэ худгийг бидэнд өгсөн юм. Иаков болоод түүний хөвгүүд ч, мал сүрэг нь ч эндээс л ундаалсан гэв. ¹³Есүс

—Энэ уснаас уух хүн бүр дахин цангана. ¹⁴Харин өөрт нь Миний өгөх уснаас уугч хэн ч хэзээ ч цангахгүй. Харин Миний өгөх ус тэр хүний дотор мөнх аминд хүртэл оргилох булаг болно гэхэд, ¹⁵эмэгтэй Түүнд

—Эзэн, тэр усаа надад өгөөч. Тэгвэл би цангахгүй. Ус утгахаар энд ирэх шаардлагагүй болно гэв. ¹⁶Есүс

—Явж, нөхрөө дуудаад энд ир гэж айлдав. ¹⁷Тэр

—Би нөхөргүй гэсэнд Есүс

—"Би нөхөргүй" гэж чи зүйтэй хэлэв. ¹⁸Учир нь чи таван нөхөртэй байсан бөгөөд одоо чамтай байгаа хүн ч нөхөр чинь биш тул чи үнэнээр хэлэв гэв. ¹⁹Эмэгтэй

—Эзэн, би Таныг эш үзүүлэгч болохыг харлаа. ²⁰Бидний өвөг дээдэс энэ уулан дээр мөргөдөг байсан. Харин та нар мөргөх ёстой газар бол Иерусалимд байна гэцгээдэг шүү дээ гэв. ²¹Есүс

—Эмэгтэй, Надад итгэ. Та нар энэ уулан дээр ч биш, Иерусалимд ч биш, Эцэгт л мөргөх цаг ирж байна. ²²Та нар мэдэхгүй юманд мөргөдөг бол, бид мэддэг юмандаа мөргөдөг. Тиймээс ч аврал иудейчүүдээс гарна. ²³Харин үнэн мөргөгчид нь сүнсээрээ, үнэнээр Эцэгт минь мөргөх цаг ирж байгаа бөгөөд одоо ирчихээд байна. Учир нь Эцэг Өөрт нь ийнхүү мөргөгчдийг эрж байна. ²⁴Бурхан бол сүнс, Түүнд мөргөгчид нь сүнсээрээ, үнэнээр мөргөх ёстой гэж айлдлаа. ²⁵Тэр эмэгтэй Есүст

—Христ гэгч Мессия ирэхийг би мэднэ. Тэр Нэгэн ирэхдээ бүх зүйлсийг бидэнд мэдүүлж өгнө гэв. ²⁶Есүс түүнд

—Чамтай ярьж байгаа Би бол Тэр мөн гэж айлдав.

²⁷Тэр үед шавь нар нь ирээд, Түүнийг нэгэн эмэгтэйтэй ярилцаж байгаад гайхсан боловч хэн нь ч

—Та юу хайна вэ? эсвэл

—Та түүнтэй юунд ярилцана вэ? хэмээн асуусангүй. ²⁸Тэгтэл өнөөх эмэгтэй усныхаа савыг орхин хот уруу явж, хүмүүст

— ²⁹Миний үйлдсэн бүхнийг надад хэлсэн хүнийг ирж үзэгтүн. Тэр Христ биш үү? гэсэнд, ³⁰хүмүүс хотоос гарч Есүс уруу очиж байв. ³¹Энэ үед шавь нар нь Есүсээс

—Рабби, зооглооч гэлээ. ³²Харин Тэр тэдэнд

—Та нарын мэдэхгүй идэх хоол Надад бий гэв. ³³Шавь нар нь

—Түүнд хэн ч идэх юм авчирж өгөөгүй биз дээ? хэмээн өөр хоорондоо ярилцав. ³⁴Есүс тэдэнд

—Миний хоол бол Намайг илгээсэн Түүний хүслийг үйлдэн, ажлыг нь гүйцэлдүүлэх явдал мөн. ³⁵Та нар "Ургац хураалт болтол дөрвөн сар байна" гэж хэлдэг биш үү? Үзэгтүн, Би та нарт хэлье. Хараагаа дээшлүүлж, талбайг харагтун. Учир нь талбай цайрч хураалтанд бэлэн болжээ. ³⁶Хураагч хөлсөө хүртэж, мөнх амийн үрийг цуглувуж байна. Тийнхүү тариачин тария хураагчийн хамт баярлах болно. ³⁷Учир нь "Нэг нь тарьж, нөгөө нь хураана" гэсэн үг үнэн болох нь энд харагдаж байна. ³⁸Та нарын хөдөлмөрлөөгүй юмыг хураалгахын тулд Би та нарыг илгээв. Өөр хүмүүс хөдөлмөрлөсөн бөгөөд та нар тэдний хөдөлмөрт оролцсон болно гэж айлдав.

³⁹Өнөөх эмэгтэйн "Миний үйлдсэн бүхнийг Тэр надад хэлсэн" гэж гэрчилсэн үгнээс болж тэр хотоос Самарийн олон хүн Есүст итгэжээ. ⁴⁰Тиймээс самаричууд Есүс уруу очиж, өөрсөдтэйгөө хамт байхыг гүйсанд, Есүс тэнд хоёр хонов. ⁴¹Есүсийн үгнээс нь болж улам олон хүн итгэв. ⁴²Тэд мөнөөх эмэгтэйд

—Одоо бид чиний ярьсанд биш, харин өөрсдөө сонсоод, энэ Нэгэн бол үнэхээр ертөнцийн Аврагч мөн гэдгийг мэдлээ гэв.

⁴³Хоёр хоногийн дараа Есүс тэндээс гарч, Галилд иржээ. ⁴⁴Учир нь эш үзүүлэгч нутагтаа хүндлэгддэггүйг Есүс Өөрөө гэрчлэн харуулсан юм. ⁴⁵Есүсийг Галилд ирэхэд галилынхан Иерусалимд баяр дээр Түүний үйлдсэн бүхнийг харсан тул Түүнийг хүлээн авлаа. Учир нь тэд бас баярт очсон юм.

⁴⁶Есүс усыг дарс болгож байсан Галилын Кана хотод дахин очив. Хааны нэгэн түшмэл тэнд байсан бөгөөд түүний хүү нь Капернаумд өвчтэй байлаа. ⁴⁷Түшмэл Есүсийг Иудейгээс Галилд ирснийг сонсоод, Түүн уруу очиж

—Ирж, миний хүүг эдгээгээч гэж гуйв. Учир нь хүү нь үхлийн ирмэг дээр байлаа. ⁴⁸Есүс

—Хүмүүс та нар хэрэв тэмдэг, гайхамшигуудыг үзэхгүй бол ер итгэхгүй гэж айлдав. ⁴⁹Хааны түшмэл Түүнд

—Эзэн, хүүхдийг минь үхэхээс өмнө ирээч гэлээ. ⁵⁰Есүс

—Яв. Чиний хүү амьд байна гэхэд тэр хүн Есүсийн айлдсан үгэнд итгээд харихаар явав. ⁵¹Тийнхүү тэрээр буцаж явтал, боолууд нь түүнтэй учирч,

хүү нь амьд байгааг дуулгалаа. ⁵²Түшмэл хүүгээ аль цагт сайжирч эхэлснийг тэднээс асуусанд

—Өчигдөр долдугаар цагт түүний халуун буусан гэв. ⁵³Тэгээд эцэг нь "Чиний хүү амьд байна" гэж Есүсийн айлдсан цаг яг мөн болохыг мэдээд, тэр өөрөө болон бүх гэр бүл нь итгэжээ. ⁵⁴Есүс Иудейгээс Галилд ирээд дахин хийсэн хоёр дахь тэмдэг нь энэ байлаа.

[5]

¹Үүний дараа нь иудейчүүдийн нэгэн баяр болж байхад нь Есүс Иерусалим уруу очив. ²Иерусалимын хонины хаалганы дэргэд еврейгээр Бетзада гэдэг цөөрөм байдаг. Тэнд таван саравч байдаг бөгөөд ³тэдгээрийн дотор өвчтэй, сохор, доголон, хатингар олон хүн хэвтэж байлаа. [Тэд ус хөдлөхийг хүлээж байв. ⁴Учир нь Эзэний тэнгэр элч тодорхой үед цөөрөмд бууж, усыг хөдөлгөхөд, ус хөдөлсний дараа түрүүлж орсон хүн ямар ч өвчинөөр өвчилсөн байлаа ч өвчинөөсөө ангижирдаг байжээ.] ⁵Гучин найман жил өвчтэй байсан нэгэн хүн тэнд байв. ⁶Тэнд хэвтэж буй түүнийг Есүс харж, удаан хугацаагаар тийм байсныг нь мэдээд, түүнээс

—Чи эрүүл болохыг хүсэж байна уу? гэж асуухад ⁷мөнөөх өвчтэй хүн

—Эзэн, ус хөдлөх үед намайг цөөрөмд оруулах хүн байдаггүй. Харин намайг очсоор байтал өөр хүн надаас өмнө орчихдог гэсэнд ⁸Есүс түүнд

—Бос. Дэвсгэрээ аваад, яв гэж айлдав. ⁹Өнөөх хүн тэр даруй эрүүл болж, дэвсгэрээ аваад явав.

Тэр өдөр Амралтын өдөр байлаа. ¹⁰Тиймээс иудейчүүд мөнөөх эдгээгдсэн хүнд

—Өнөөдөр Амралтын өдөр, та дэвсгэрээ авч явж болохгүй гэжээ.

¹¹Харин тэр тэдэнд

—Намайг эдгээсэн нэгэн надад "Дэвсгэрээ аваад, яв" гэсэн гэж хариулахад, ¹²тэд

—"Дэвсгэрээ аваад, яв" гэж хэн танд хэлсэн бэ? гэж шалгаав. ¹³Гэвч мөнөөх эдгээгдсэн хүн Түүнийг хэн байсныг мэдээгүй юм. Учир нь тэр газарт олон хүн байсан тул Есүс зайлан явсан байлаа. ¹⁴Дараа нь Есүс түүнийг сүмд олоод

—Харагтун, чи эрүүл болжээ. Чамд илүү муу юм тохиолдохгүйн тулд дахиж нүгэл бүү үйлд гэв. ¹⁵Тэр хүн иудейчүүд дээр очиж, өөрийг нь эдгээсэн хүн Есүс болохыг тэдэнд хэллээ. ¹⁶Есүс эдгээр зүйлсийг Амралтын өдөр үйлдэж байсан тул иудейчүүд Түүнийг хавчих болов. ¹⁷Харин [Есүс] тэдэнд

—Миний Эцэг одоо болтол ажилласаар байна. Би Өөрөө ч ажиллаж байна гэж айлдав. ¹⁸Үнээс болж иудейчүүд Түүнийг алахыг улам санаарах болжээ. Учир нь Есүс Амралтын өдрийг зөрчсөн төдийгүй, мөн Бурханыг Өөрийнхөө Эцэг хэмээн, Өөрийгөө Бурхантай адилтгасан юм.

¹⁹Есүс тэдэнд хандан

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Эцэгийнхээ хийдгийг Хүү нь үзэхгүй бол Хүү Өөрөөсөө юуг ч хийж чадахгүй. Учир нь Эцэг юу хийнэ, Хүү нь бас эдгээр зүйлсийг түүнчлэн хийдэг. ²⁰Эцэг Хүүгээ хайлладаг бөгөөд Тэр Өөрийн хийж байгаа бүхнийг Түүнд үзүүлдэг. Та нарыг гайхуулахын тулд тэдгээрээс ч агуу ажлуудыг Тэр Түүнд үзүүлнэ. ²¹Учир нь Эцэг үхэгсдийг босгон, тэдэнд амь өгдөгчлөн, Хүү нь бас Өөрийн хүссэн хүнд амь өгдөг. ²²Учир нь Эцэг хэнийг ч шүүхгүй, харин Тэр бүх шүүлтийг Хүүдээ даатгасан. ²³Энэ нь бүгд Эцэгийг хүндэлдгийн адил Хүүг хүндлэхийн тулд юм. Хүүг хүндэлдэггүй хүн нь Түүнийг илгээсэн Эцэгийг хүндэлдэггүй. ²⁴Үнэнээр үнэнээр Би та нарт хэлье. Миний үгийг сонсоод, Намайг илгээгч Түүнд итгэгч нь мөнх амьтай болох бөгөөд яллагдахгүй. Харин үхлээс өнгөрч амь уруу шилжив. ²⁵Үнэнээр үнэнээр Би та нарт хэлье. Үхэгсэд Бурханы Хүүгийн дууг сонсох цаг ирж байгаа бөгөөд одоо ирчихээд байна. Сонсогчид нь амьдрах болно. ²⁶Учир нь Эцэгт Өөрт нь амь байдгийн адил мөн Хүүд Өөрт нь амь байлгахыг Тэр Хүүдээ соёрхжээ. ²⁷Тэр бол Хүний Хүү мөн тул шүүлтийг гүйцэтгэх эрх мэдлийг Тэр Түүнд өгөв. ²⁸Үүнд бүү гайхагтун. Учир нь булшинд байгчид бүгдээрээ Түүний дууг сонсон, ²⁹гарч ирэх цаг ирж байна. Сайн үйлийг үйлдсэн хүмүүс нь амийн амилалт уруу, муу үйлийг үйлдсэн хүмүүс нь ялын амилалт уруу гарч ирнэ.

³⁰Би Өөрийн санаагаар юуг ч үйлдэж чадахгүй. Би сонссоноороо шүүх бөгөөд Миний шүүлт шударга. Учир нь Би Өөрийнхөө хүслийг бус, харин Намайг Илгээгчийн хүслийг хайдаг. ³¹Хэрэв Би Өөрийнхөө тухай ганцаараа гэрчилбэл, Миний гэрчлэл үнэн биш байна. ³²Намайг гэрчлэгч өөр Нэгэн бий. Намайг гэрчилж байгаа Түүний гэрчлэл нь үнэн гэдгийг Би мэднэ. ³³Та

нар Иохан уруу хүн илгээхэд, үнэний тухай тэр гэрчилсэн билээ. ³⁴ Гэвч Би хүнээс гэрчлэл авдаггүй, харин Би эдгээрийг хэлж байгаа нь та нарыг аврагдаасай гэсэнд юм. ³⁵ Иохан бол асаж, гэрэлтэж байсан дэнлүү байв. Та нар түүний гэрэлд түр зуур баярлахыг хүсэж байсан. ³⁶ Харин Иоханы гэрчлэлээс илүү агуу гэрчлэл Надад байна. Учир нь Эцэгийн биелүүл хэмээн Надад өгсөн ажлууд ба Миний хийж байгаа ажлууд нь Эцэг Намайг илгээснийг буюу Миний тухай гэрчилдэг. ³⁷ Намайг илгээсэн Эцэг Өөрөө Намайг гэрчилсэн юм. Та нар хэзээ ч Түүний дууг сонсоогүй, Түүний дүр төрхийг ч хараагүй. ³⁸ Түүний илгээсэн Хүнд та нар итгээгүй тул та нарын дотор Түүний үг оршдоггүй. ³⁹ Та нар Судруудыг судалдаг. Учир нь тэдгээрийн дотор мөнх амь бий гэж та нар боддог. Тэдгээр нь Намайг гэрчилдэг билээ. ⁴⁰ Та нар амьтай болохын тулд Над уруу ирэхийг хүсдэггүй. ⁴¹ Би хүмүүсээс алдар хүндийг авдаггүй. ⁴² Харин та нарын дотор Бурханы хайр байхгүйг Би мэднэ. ⁴³ Би Эцэгийнхээ нэрээр ирсэн юм. Гэтэл та нар Намайг хүлээж аваагүй. Хэрэв өөр нэгэн өөрийнхөө нэрээр ирвэл, та нар түүнийг хүлээн авна. ⁴⁴ Та нар цорын ганц Бурханаас алдрыг хайдаггүй атал бие биеэсээ алдрыг хүлээн авдаг. Тийм байж та нар яаж итгэж чадах юм бэ? ⁴⁵ Эцэгийн өмнө Би та нарыг буруутгана гэж бүү бод. Та нарыг буруутгагч бол та нарын найдвараа тавьсан Моце мөн. ⁴⁶ Хэрэв та нар Мосед итгэсэн юм бол Надад итгэх байсан. Учир нь тэр Миний тухай бичсэн юм. ⁴⁷ Харин та нар түүний бичээст итгэхгүй бол яаж Миний үгэнд итгэх билээ? гэж айлдлаа.

[6]

¹Үүний дараа Есүс Галил (буюу Тибер) нуурын нөгөө тал уруу явав. ²Үй олон хүн Түүнийг дагаж байлаа. Учир нь тэд өвчтэй хүмүүст үйлдсэн Түүний тэмдгийг харсан ажээ. ³Есүс уулан дээр гарч, тэнд шавь нарынхаа хамт суув. ⁴Иудейчүүдийн баяр болох Дээгүүр Өнгөрөх баяр ойртсон байлаа. ⁵Есүс харцаа дээшлүүлэн, Өөр уруу нь үй олон хүн ирж буйг хараад, Филипп

—Тэднийг хооллох талхыг бид хаанаас худалдаж авах вэ? гэлээ. ⁶Есүс Филипийг сорихын тулд тийн асуужээ. Учир нь Есүс юу хийхээ Өөрөө мэдэж байлаа. ⁷Филип Түүнд

—Хүн бүр жаахан авлаа ч гэсэн хоёр зуун денарын талх тэдэнд хүрэлцэхгүй шүү дээ гэв. ⁸Шавь нарын нэгэн болох Симон Петрийн дүү Андрей Есүст хандан

— ⁹Энд таван арвайн талх, хоёр загастай хүүхэд байна. Гэвч тэр нь энэ олон хүнд юу болох вэ? гэсэнд ¹⁰Есүс

—Хүмүүсийг суулга гэв. Тэр газар нь их зүлэгтэй газар бөгөөд таван мянга орчим эрчүүд сууцгаасан байв. ¹¹Тэгээд Есүс талхнуудыг авч, талархал өргөөд, сууцгаасан хүмүүст тарааж өгөв. Мөн загасыг ч тэдний хүссэнээр өгчээ. ¹²Хүмүүс цадсаны дараа Тэр шавь нартаа

—Юу ч хаяхгүйн тулд үлдэгдлийг нь цуглуул гэв. ¹³Хүмүүсийг хооллосон таван арвайн талхны үлдэгдлийг тэд цуглуулахад арван хоёр сагс дүүрчээ. ¹⁴Хүмүүс Есүсийн үйлдсэн тэмдгийг үзээд

—Ертөнцөд ирэх ёстой өнөөх Эш үзүүлэгч үнэхээр энэ мөн гэж ярилцах болжээ.

¹⁵Тэд ирж, Өөрийг нь хүчлэн хаан болгохыг хүсэж байгааг Есүс мэдээд, зайлж ганцаараа дахин уул уруу явлаа.

¹⁶Орой болоход шавь нар нь нуурын зүг буугаад, ¹⁷завинд сууцгаасны дараа, нуурыг гатлан Капернаумыг зүглэв. Хэдийнээ харанхуй болсон авч Есүс тэдэн уруу ирээгүй л байлаа. ¹⁸Хүчтэй салхинаас болж нуур давалгаалж эхлэв. ¹⁹Шавь нар нь хорин тав эсвэл гучин стадиа орчим газар сэлүүрдээд байтал Есүс нуурын дээр алхан, завь уруу нь дөхөхийг хараад тэд айцгаалаа. ²⁰Гэвч Есүс тэдэнд

—Би байна. Бүү ай! гэж айлдав. ²¹Тэд Есүсийг завиндаа оруулахыг хүсжээ. Тэр даруй завь нь очих газартаа хүрсэн байлаа.

²²Тэнд ганц завинаас өөр завь байхгүй байсныг, Есүс шавь нарынхаа хамт завинд суугаагүйг, харин шавь нар нь явсныг нуурын нөгөө талд зогссон хурсан олон дараа өдөр нь харжээ. ²³Эзэн талархал өргөсний дараа хүмүүс талх идэж байсан тэр газрын ойролцоо өөр завинууд Тиберээс иржээ. ²⁴Тэгээд Есүс ч, шавь нар нь ч тэнд байхгүйг хараад, хурсан олон өөрсдөө завинуудад сууж, Есүсийг хайн Капернаумд иржээ. ²⁵Тэд Түүнийг нуурын нөгөө талд олоод, Түүнээс

—Рабби, Та хэзээ энд ирсэн бэ? гэж асуув. ²⁶Есүс тэдэнд

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Та нар тэмдгүүдийг үзсэндээ Намайг хайгаагүй, харин талх идэж цадсан учраас хайж байна. ²⁷ Та нар мөхөж устах хоолны төлөө бус, харин мөнх аминд хүргэх хоолны төлөө ажилла. Үүнийг Хүний Хүү та нарт өгөх болно. Учир нь Түүний дээр Эцэг Бурхан Өөрийн тамгаа дарсан юм гэлээ. ²⁸ Тэгтэл тэд Түүнээс

—Бид Бурханы ажлуудыг хийхийн тулд юу хийх вэ? гэсэнд ²⁹ Есүс тэдэнд

—Та нар Бурханы илгээсэн Нэгэнд итгэх нь Түүний ажил мөн гэж хариулав. ³⁰ Тэд Түүнд

—Тийм бол бид хараад Танд итгэх ямар тэмдгийг Та үйлддэг вэ? Та одоо ямар ажил хийж байна? ³¹ "Тэр тэнгэрээс тэдэнд идэх талх өгөв" гэж бичигдсэнчлэн бидний өвөг дээдэс цөлд манна идсэн гэцгэхэд ³² Есүс тэдэнд

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Тэнгэрээс буух талхыг та нарт Мose өгөөгүй, харин тэнгэрээс буух жинхэнэ талхыг өгөгч нь Миний Эцэг мөн. ³³ Учир нь тэнгэрээс буун ирж, ертөнцөд амийг өгдөг нь Бурханы талх юм гэлээ. ³⁴ Тэгтэл тэд

—Эзэн, энэ талхаа бидэнд үргэлж өгч байгаач гэв. ³⁵ Есүс тэдэнд

—Би бол амийн талх байна. Над уруу ирдэг хүн өлсөхгүй, Надад итгэдэг хүн хэзээ ч цангахгүй. ³⁶ Харин "Та нар Намайг үзсэн боловч итгэхгүй" гэж Би та нарт хэлсэн. ³⁷ Эцэгийн Надад өгдөг бүхэн Над уруу ирнэ. Над уруу ирэх хүнийг Би огт хөөж гаргахгүй. ³⁸ Яагаад гэвэл Би Өөрийнхөө хүслийг хийхийн тулд бус, харин Намайг Илгээгчийн хүслийг хийхийн тулд тэнгэрээс бууж ирсэн юм. ³⁹ Түүний Надад өгсөн бүгдээс Би юу ч алдалгүй, харин эцсийн өдөрт тэднийг амилуулах нь Намайг Илгээгчийн хүсэл мөн. ⁴⁰ Учир нь Хүүг харж, Түүнд итгэгч бүр мөнх амьтай байх нь Миний Эцэгийн хүсэл юм. Эцсийн өдөрт Би Өөрөө Түүнийг амилуулна гэж айлдлаа.

⁴¹ Тэгтэл Есүсийн

—Би бол тэнгэрээс бууж ирсэн талх байна гэж айлдсанаас болж, Түүний тухай иудейчүүд дургүйцэн шивнэлдэж байлаа. ⁴² Тэд

—Энэ чинь Иосефын хүү Есүс биш билүү? Бид эцэг, эхийг нь мэднэ шүү дээ. Одоо болохлоор "Би бол тэнгэрээс бууж ирсэн" гэж Тэр яаж ярина вэ? гэлцэв. ⁴³ Есүс тэдэнд

—Та нар дотроо бүү дургүйцэн шивнэлд. ⁴⁴Намайг илгээсэн Эцэг хэн нэгийг татахгүй л бол хэн ч Над уруу ирж чадахгүй. Би тэр хүнийг эцсийн өдөрт амилуулна. ⁴⁵"Тэд бүгд Бурханаар сургагдах болно" гэж эш үзүүлэгчдийн номд бичигджээ. Эцэгээс сонсож, сурсан хүн бүр Над уруу ирдэг. ⁴⁶Бурханаас ирсэн Нэгэнээс өөр хэн ч Эцэгийг хараагүй бөгөөд Тэр л Эцэгийг харсан юм. ⁴⁷Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Итгэдэг хүн мөнх амьтай. ⁴⁸Би бол амийн талх байна. ⁴⁹Та нарын өвөг дээдэс цөлд манна идсэн бөгөөд тэд нас барцгаасан. ⁵⁰Энэ нь тэнгэрээс бууж ирэх талх бөгөөд үүнээс идэгч нь үхэхгүй. ⁵¹Би бол тэнгэрээс бууж ирсэн амьд талх байна. Хэрэв хэн нэгэн энэ талхнаас идвэл, тэр мөнхөд амьдарна. Ертөнцийн амийн төлөө Миний өгөх талх бол Миний махран бие юм гэж айлдлаа.

52 Тэгтэл иудейчүүд хоорондоо

—Энэ хүн Θөрийнхөө махран биеийг бидэнд идүүлэхээр яаж өгч чадах юм бэ? гээд л маргалдаж эхлэв. ⁵³Есүс тэдэнд

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Хэрэв та нар Хүний Хүүгийн маҳыг идэхгүй, цусыг нь уухгүй л бол та нарын дотор амь байхгүй. ⁵⁴Миний маҳыг идэж, цусыг уусан хүн мөнх амьтай бөгөөд Би түүнийг эцсийн өдөрт амилуулна. ⁵⁵Учир нь Миний маҳ бол жинхэнэ хоол, Миний цус бол жинхэнэ ундаа мөн. ⁵⁶Миний маҳыг идэж, цусыг уусан хүн Миний дотор байж, Би ч түүний дотор оршин байна. ⁵⁷Амьд Эцэг маань Намайг илгээсэн бөгөөд Би Эцэгээр амьдрахын адил Намайг идэгч хүн мөн Надаар амьдарна. ⁵⁸Тэнгэрээс бууж ирсэн талх бол энэ мөн. Гэхдээ та нарын өвөг дээдэс идсэн, нас барсантай нь адилгүй, энэ талхыг идсэн хүн мөнхөд амьдарна гэлээ. ⁵⁹Есүс Капернаумын синагогт заахдаа энэ бүхнийг айлдажээ.

60 Тэд үүнийг сонсоод, дагалдагчдаас олонх нь

—Энэ чинь хэцүү үг байна. Үүнийг хэн сонсож чадах вэ? гэцгээв.

⁶¹Харин Есүс үүний тухай дагалдагчдынхаа дургүйцэн шивнэлдэхийг мэдээд, тэдэнд

—Энэ нь та нарыг бүдрүүлчихэв үү? ⁶²Хэрэв та нар Хүний Хүү өмнө нь байсан газар уруугаа дээш гаражыг харвал яах вэ? ⁶³Сүнс бол амь өгдөг, маҳ бол ашиггүй юм. Миний та нарт хэлсэн үгс бол сүнс ба амь билээ. ⁶⁴Харин та нарын зарим чинь итгэхгүй гэв. Учир нь хэн итгэхгүйг болон хэн Түүнийг барьж өгөхийг Есүс анхнаасаа мэдэж байсан юм. ⁶⁵Есүс

—Тиймээс Би та нарт "Энэ нь Эцэгээс түүнд өгөгдөөгүй л бол хэн ч Над уруу ирж чадахгүй" гэж хэлсэн хэмээн айлдлаа.

66Үүнээс болж Түүний дагалдагчдаас олон хүн зайлсан явж, цаашид Түүнтэй хамт явсангүй. **67**Тэгээд Есүс арван хоёртоо

—Та нар бас явахыг хүсэж байна уу? гэхэд, **68**Симон Петр Түүнд

—Эзэн, бид хэн уруу явах юм бэ? Мөнх амийн үгс Танд байна. **69**Та бол Бурханы Ариун Нэгэн мөн гэдэгт бид итгэцгээсэн, мөн таньж мэдэцгээсэн гэсэнд **70**Есүс тэдэнд

—Би Өөрөө та нарыг, арван хоёуланг чинь сонгосон биш үү? Гэтэл та нарын нэг нь диавол байна гэлээ. **71**Есүс Искариотын Симоны хүү Иудасыг хэлжээ. Учир нь тэр арван хоёрын нэг бөгөөд Есүсийг барьж өгөх гэж байв.

[7]

1Үүний дараа нь Есүс Галилаар явж байлаа. Учир нь иудейчүүд Түүнийг алах гэж оролдож байсан тул Тэр Иудейгээр явахыг хүсээгүй юм. **2**Иудейчүүдийн баяр болох Майхан Баяр ойртсон байв. **3**Тэгтэл дүү нар нь Есүст

—Эндээс холдоод, Иудей уруу яв. Тэгвэл дагалдагчид тань мөн Таны хийж байгаа үйлсийг харна. **4**Учир нь өөрөө нийтэд ил байхыг хүсэж байгаа бол хэн ч юуг ч нууцаар хийдэггүй. Хэрэв Та эдгээрийг үйлддэг бол, Өөрийгөө ертөнцөд харуул л даа гэж хэлэв. **5**Есүсийн дүү нар нь хүртэл Түүнд итгээгүй байжээ. **6**Тэгэхэд нь Есүс тэдэнд

—Миний цаг хараахан болоогүй. Харин та нарын цаг үргэлж бэлэн байдаг. **7**Ертөнц та нарыг үзэн ядаж чадахгүй. Харин Намайг үзэн яддаг. Яагаад гэвэл ертөнцийн үйлс бузар гэж Би гэрчилдэг. **8**Та нар баярт оч. Миний цаг гүйцээгүй байгаа тул Би энэ баярт очихгүй гэлээ. **9**Тэдэнд ийн хэлээд, Тэр Галилд үлджээ.

10Гэвч дүү нар нь баярт явсны дараа Есүс ч Өөрөө ил биш, нууцаар явлаа.

11Тэгтэл иудейчүүд Түүнийг баяр дээр хайж

—Тэр хаана байна? гэцгээж байв. **12**Хурсан олны дунд Есүсийн тухай дургүйцсэн шивнэлдээн их өрнөж байлаа. Зарим нь

—Тэр сайн хүн гэхэд, зарим нь

—Үгүй, харин ч Тэр ард олныг төөрөлдүүлж байна гэж ярьж байв. ¹³Гэвч иудейчүүдээс айсан учир Түүний тухай хэн ч илээр ярьсангүй.

¹⁴Баяр дундаа орох үед Есүс сүмд орж ирээд, сургаж эхлэв. ¹⁵Иудейчүүд

—Ер суралцаагүй атлаа энэ хүн яаж мэдлэгтэй болсон байдаг билээ? гээд ихэд гайхлаа. ¹⁶Есүс тэдэнд

—Миний сургаал бол Минийх биш, харин Намайг Илгээгчийнх. ¹⁷Хэрэв хэн нэгэн нь Түүний хүслийг үйлдэхийг хүсэж байвал тэр нь энэ сургаал Бурханаас ирсэн үү, эсвэл Би Өөрөөсөө ярьж байна уу гэдгийг мэднэ.

¹⁸Өөрөөсөө яригч нь өөрийнхөө алдрыг хайдаг. Харин Өөрийг нь илгээгч Нэгэний алдрыг Хайгч, Тэр бол үнэн мөн. Түүний дотор зөвт бус байдал нь байхгүй. ¹⁹Та нарт Мose Хууль өгөөгүй гэж үү? Харин та нараас нэг нь ч Хуулийг биелүүлдэггүй. Та нар яагаад Намайг алах гэж оролдоно вэ? гэлээ.

²⁰Хурсан олон

—Танд чөтгөр шүглэжээ. Хэн Таныг алах гэв? гэжээ. ²¹Есүс тэдэнд

—Би нэг ажил хийсэн. Тэгэхэд та нар бүгд гайхаж байна. ²²Үүний улмаас Мose та нарт хөвч хөндөлт өгсөн (Энэ нь Мосегээс биш, өвөг дээдсээс чинь эхэлсэн юм) бөгөөд Амралтын өдрөөр ч та нар хүний хөвч хөнддөг.

²³Мосегийн Хуулийг зөрчихгүйн тулд хэрэв хүн Амралтын өдрөөр ч хөвч хөндүүлдэг бол, Би Амралтын өдөр хүн эдгээсэн учраас та нар Надад уурлана уу? ²⁴Гаднах төрхөөр нь бүү шүү. Харин үнэн зөв шүүлтээр шүү гэж айлдав.

²⁵Тэгтэл Иерусалимын иргэдийн зарим нь

—Тэдний алахаар оролдоод байгаа өнөөх хүн энэ биш үү? ²⁶Хараач, Тэр ил ярьж байна. Тэд Түүнд юу ч хэлэхгүй юм. Захирагчид энэ хүнийг Христ гэж үнэхээр танилаа гэж үү? ²⁷Гэлээ ч энэ хүн хаанаас ирснийг бид мэднэ. Харин Христийг ирэхэд Түүнийг хаанаас ирэхийг хэн ч мэдэхгүй гэж ярьж байлаа. ²⁸Есүс сүм дотор хашхиран сургаж

—Та нар Намайг мэднэ. Бас Миний хаанаас ирснийг ч мэднэ. Би Өөрөөсөө ирсэн биш, харин Намайг Илгээгч нь үнэн мөн. Та нар Түүнийг мэдэхгүй. ²⁹Би Түүнийг мэднэ. Учир нь Би Түүнээс ирсэн бөгөөд Тэр Намайг илгээсэн гэж айлдсанд ³⁰тэд Есүсийг барих гэсэн боловч, хэн ч Түүнд гар хүрсэнгүй. Учир нь Түүний цаг хараахан болоогүй байв. ³¹Харин цугласан хүмүүсээс олон нь Түүнд итгэжээ. Тэд

—Хэрэв Христ ирлээ ч гэсэн энэ хүний үйлдсэнээс илүү тэмдгүүдийг үйлдэнэ гэж үү? гэж ярилцаж байлаа. ³²Есүсийн тухай хүмүүс ингэж шивнэлдэхийг фарисайчууд сонжээ. Ахлах тахилч нар болон фарисайчууд Түүнийг бариулахаар харуулуудыг илгээв. ³³Тэгтэл Есүс

—Би та нартай хамт түр зуур байна. Тэгээд Би Намайг Илгээгч уруу явна. ³⁴Та нар Намайг хайгаад олохгүй. Мөн Би хаана байна, тэнд та нар ирж чадахгүй гэж айлдсанд ³⁵иудейчүүд өөр хоорондоо

—Бидэнд олдохгүй байх ямар газар уруу Тэр явах юм бол? Грек хүмүүсийн дунд суурьшсан иудейчүүд уруу очиж, грек хүмүүст сургаалаа заах гэсэн юм болов уу? ³⁶"Та нар Намайг хайгаад олохгүй. Мөн Би хаана байна, тэнд та нар ирж чадахгүй" гэж Түүний хэлсэн энэ үг ямар утгатай юм бол? гэцгээв.

³⁷Баярын их өдөр болох сүүлчийн өдөр Есүс зогсоод хашхиран

—Хэрэв цангасан хүн байвал, Над уруу ирж, уугтун. ³⁸Надад итгэдэг хүн "Түүний дотроос амийн усны гол урсах болно" гэж Сударт хэлсэнчлэн байх болно гэв. ³⁹Есүст итгэсэн хүмүүсийн хүлээн авах Сүнсний тухай Тэр үүнийг хэлжээ. Учир нь Есүс хараахан алдаршуулагдаагүй тул Сүнс өгөгдөөгүй байлаа. ⁴⁰Хүмүүсийн зарим нь энэ үгсийг сонсоод,

—Энэ үнэхээр өнөөх Эш үзүүлэгч мөн байна гэхэд, ⁴¹зарим нь

—Энэ Христ мөн гэж байв. Харин зарим нь

—Христ Галилаас гарагүй биз дээ? ⁴²Христ бол Давидын үр сад бөгөөд Давидын амьдарч байсан тосгон болох Бетлехемээс гарна гэж Сударт хэлдэг биш үү? гэв. ⁴³Тэгээд Есүсээс болж олон түмний дотор хагарал гарчээ. ⁴⁴Тэдний зарим нь Түүнийг барихыг хүссэн боловч хэн ч Түүнд гар хүрсэнгүй.

⁴⁵Тэгээд харуулуудыг ахлах тахилч нар болон фарисайчууд дээр ирэхэд, тэднээс

—Та нар Түүнийг юунд авч ирсэнгүй вэ? гэсэнд ⁴⁶харуулууд

—Энэ хүний ярьж байгаа шиг ярьсан хүн ер үгүй билээ гэжээ. ⁴⁷Тэгтэл фарисайчууд тэдэнд

—Та нар бас төөрчихөв үү? ⁴⁸Захирагчид болон фарисайчуудаас хэн ч Түүнд итгээгүй биз дээ? ⁴⁹Харин Хуулийг мэддэггүй энэ ард олон л

хараагджээ гэлээ. **50** Тэдний нэг болох урьд нь Есүс уруу ирсэн Никодем тэдэнд

— **51** Бидний Хууль хүний юу хийж байгааг нь эхлээд тэр хүнээс сонсоогүй, мэдээгүй байж шүүдэг бил үү? гэв. **52** Тэд түүнд

— Та бас Галилынх уу? Нягтлан үз, Галилаас ямар ч эш үзүүлэгч гарахгүй гэж хэлэв. **53** [Хүмүүс гэр гэр уруугаа явлаа.

[8]

1 Харин Есүс Чидун уул уруу явав. **2** Өглөө эрт Түүнийг сүмд дахин ирэхэд, хүмүүс бүгд Түүн уруу ирцгээв. Тэр сууж, тэднийг сургаж эхлэв.

3 Хуулийн багш нар болон фарисайчууд завхайрч байгаад баригдсан нэгэн эмэгтэйг авчраад голдоо зогсоов. **4** Тэд Есүст

— Багш аа, энэ эмэгтэйг завхайрч байхад нь үйлдэл дээр нь барьсан юм.

5 "Ийм эмэгтэйчүүд уруу чулуу шидэгтүн" гэж Мосегийн Хуульд тушаасан. Харин Та юу гэж хэлэх вэ? гэцгээв. **6** Тэд Есүсийг буруутгах шалтаг хайхын тулд Түүнийг сорин ийнхүү асуужээ. Гэтэл Есүс бөхийж, хуруугаараа газарт бичив. **7** Харин тэд зогсоо зайгүй асуусанд Есүс цэх зогсоод тэдэнд

— Та нарын дундаас нүгэлгүй хүн нь эхлээд энэ эмэгтэй уруу чулуу шид гээд, **8** Тэр дахин бөхийж, газарт бичив. **9** Үүнийг сонсоод, тэд ахмадуудаасаа эхлэн нэг нэгээрээ гарч явсаар ганц Есүс л үлдجээ. Өнөөх эмэгтэй тэндээ зогсоор л байв. **10** Есүс цэх зогсож, тэр эмэгтэйд

— Эмэгтэй, тэд хаана байна? Чамайг хэн ч шийтгэсэнгүй юу? гэсэнд **11** тэр

— Эзэн, хэн ч шийтгэсэнгүй гэв. Есүс

— Би ч чамайг шийтгэхгүй. Яв. Үүнээс хойш дахин нүгэл бүү үйлд гэлээ.]

12 Тэгээд Есүс тэдэнд дахин

— Би бол ертөнцийн гэрэл мөн. Намайг дагадаг хүн харанхуй дотор явахгүй, харин амийн гэрэлтэй болно гэж айлдав. **13** Тэгтэл фарисайчууд Түүнд

— Та Өөрийгөө гэрчилж байна. Таны гэрчлэл үнэн биш гэсэнд **14** Есүс хариуд нь тэдэнд

— Хэрэв Би Өөрийнхөө тухай гэрчилж байгаа ч гэсэн, Миний гэрчлэл үнэн байна. Учир нь Би хаанаас ирснээ, хаашаа явахаа мэднэ. Харин та нар

Миний хаанаас ирснийг, эсвэл хаашаа явахыг мэдэхгүй. ¹⁵Хүмүүс та нар махан биеийн дагуу шүүдэг бол, Би хэнийг ч шүүхгүй. ¹⁶Харин хэрвээ Би шүүвэл, Миний шүүлт үнэн байна. Учир нь шүүх үед Би ганцаараа биш, харин Намайг илгээсэн Эцэг Надтай хамт байдаг. ¹⁷"Хоёр хүний гэрчлэл нь үнэн" гэж танай хуульд ч бичигдсэн байдаг. ¹⁸Би Өөрийнхөө тухай Гэрчлэгч бөгөөд Намайг илгээсэн Эцэг Миний тухай гэрчилдэг гэв. ¹⁹Тэгтэл тэд

—Таны Эцэг хаана байна? гэхэд Есүс

—Та нар Намайг ч, Эцэгийг минь ч танихгүй. Хэрэв та нар Намайг таньсан бол, Миний Эцэгийг ч мөн таних байсан гэж хариулав. ²⁰Есүс сүмд зааж байхдаа эдгээр үгсийг сан хөмрөг дотор айлджаа. Хэн ч Түүнийг барьсангүй. Учир нь Түүний цаг хараахан болоогүй байлаа.

²¹Есүс тэдэнд дахин

—Би явна. Та нар Намайг эрсээр, нүглийнхээ дотор үхнэ. Би хаашаа явна, та нар тэнд очиж чадахгүй гэж айлдав. ²²Тэгтэл иудейчүүд

—"Би хаашаа явна, та нар тэнд очиж чадахгүй" гэж хэлж байгаа тул Тэр Өөрийгөө егүүтгэх гээгүй байлтай? гэв. ²³Есүс тэдэнд

—Та нар доороос, Би бол дээрээс юм. Та нар энэ ертөнцийнх, Би энэ ертөнцийнх биш. ²⁴Тиймээс Би "Та нар нүглийнхээ дотор үхнэ" гэж та нарт хэлсэн. Учир нь хэрэв та нар "Би байдал" гэдэгт итгэхгүй бол та нар нүглийнхээ дотор үхнэ гэлээ. ²⁵Тэгээд тэд Түүнд

—Та хэн юм бэ? гэхэд нь Есүс

—Эхнээсээ та нарт өгүүлж байгаа Тэр байна. ²⁶Та нарын тухай ярих, шүүх зүйл Надад олон бий. Харин Намайг Илгээгч нь үнэн мөн бөгөөд Түүнээс сонссон юмсаа Би ертөнцөд хэлдэг гэж айлдав. ²⁷Тэдэнд Эцэгийнхээ тухай Тэр хэлснийг тэд ойлгосонгүй. ²⁸Тиймээс Есүс [тэдэнд]

—Та нар Хүний Хүүг өргөвөл, "Би байдал" гэдгийг, мөн Би Өөрийн санаагаар юуг ч хийдэггүй, харин Эцэгийн Надад зааснаар Би эдгээрийг ярьдаг гэдгийг мэдэх болно. ²⁹Намайг Илгээгч нь Надтай хамт байгаа. Би үргэлж Түүнд тааламжтай зүйлсийг үйлддэг учир Тэр Намайг ганцааранг минь орхисонгүй гэв. ³⁰Ийн айлдахад нь олон хүн Түүнд итгэх болов.

³¹Есүс Өөрт нь итгэсэн иудейчүүдэд

—Хэрэв та нар Миний үгэн дотор байвал үнэхээр Миний дагалдагчид байна.³² Тэгээд та нар үнэнийг ойлгож, үнэн та нарыг чөлөөлнө гэсэнд³³ тэд Түүнд

—Бид Абрахамын уdam бөгөөд хэзээ ч хэнд ч боолчлогдож байгаагүй. "Та нар эрх чөлөөтэй болно" гэж Та юунд хэлнэ вэ? гэв.³⁴ Есүс тэдэнд

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Нүгэл үйлдэгч бүр нүглийн боол мөн.³⁵ Боол гэрт мөнхөд байдаггүй, харин хүү л мөнхөд байдаг.³⁶ Иймээс хэрэв Хүү та нарыг чөлөөлбөл та нар үнэхээр эрх чөлөөтэй болно.³⁷ Та нар бол Абрахамын үр уdam мөн гэдгийг Би мэднэ. Гэвч та нарын дотор Миний үг байх зайгүй учир та нар Намайг алахыг оролдож байна.³⁸ Эцэгтэйгээ байхдаа харсан зүйлсээ Би хэлдэг. Та нар ч гэсэн эцгээсээ сонссон зүйлсээ л хийдэг шүү дээ гэв.³⁹ Тэд Түүнд

—Бидний эцэг бол Абрахам мөн гэсэнд Есүс тэдэнд

—Хэрэв та нар Абрахамын хүүхдүүд байсан бол, Абрахамын хийснийг үйлдэхсэн.⁴⁰ Гэтэл Бурханаас үнэнийг сонсоод, та нарт хэлсэн хүнийг буюу Намайг одоо та нар алах гэж оролдож байна. Абрахам ийм юм хийгээгүй.⁴¹ Та нар эцгийнхээ үйлсийг хийж байна гэж айлдсанд тэд Түүнд

—Садар самуунаас бид төрөөгүй. Бидэнд Бурхан хэмээх нэг л Эцэг байгаа гэв.⁴² Есүс тэдэнд

—Хэрэв Бурхан та нарын Эцэг байсан бол, та нар Намайг хайлрах байсан. Учир нь Би Бурханаас гарч ирсэн билээ. Өөрийн санаагаар ирээгүй, харин Тэр Намайг илгээсэн юм.⁴³ Миний юу хэлж байгааг та нар яагаад ойлгохгүй байна вэ? Яагаад гэвэл та нар Миний үгийг сонсож чадахгүй байна.⁴⁴ Та нар эцэг чинь болох диаволаас гаралтай. Та нар эцгийнхээ хүслийг хийхийг хүсдэг. Тэр чинь эхнээсээ алуурчин байсан бөгөөд үнэн дотор зогсдоггүй. Учир нь түүнд үнэн байдаггүй. Тэр худал хэлэхдээ, чухам өөрөөсөө хэлдэг. Учир нь тэр худалч бөгөөд худал хуурмагийн эцэг нь юм.⁴⁵ Харин Би үнэнийг хэлдэг тул та нар Надад итгэхгүй байна.⁴⁶ Намайг нүгэлтэй гэх хүн та нарын дотор байна уу? Хэрэв Би үнэнийг хэлдэг бол та нар яагаад Надад үл итгэнэ вэ?⁴⁷ Бурханы хүн нь Бурханы үгсийг сонсдог. Та нар Бурханых биш учир эдгээрийг сонсдоггүй гэлээ.

⁴⁸Иудейчүүд Түүнд

— Та бол Самарийнх, Танд чөтгөр шүглэсэн гэж бидний хэлж байгаа нь зөв биз дээ? гэхэд ⁴⁹Есүс

— Надад чөтгөр шүглээгүй. Харин Би Өөрийн Эцэгийг хүндэтгэдэг. Та нар Намайг хүндэтгэдэггүй. ⁵⁰Гэвч Би Өөрийн алдрыг хайдаггүй. Харин түүнийг хайдаг, шүүдэг Нэгэн бий. ⁵¹Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Миний үгийг сахьдаг хүн үхлийг хэзээ ч үзэхгүй гэсэнд ⁵²иудейчүүд Түүнд

— Танд чөтгөр шүглэсэн гэдгийг бид одоо мэдлээ. Абрахам болон эш үзүүлэгчид ч мөн үхсэн. Та тэгэхэд "Хэрэв хүн Миний үгийг сахивал, үхлийг хэзээ ч амсахгүй" гэж хэлж байна. ⁵³Та бидний өвөг Абрахамаас ч агуу юм уу? Тэр үхсэн. Бас эш үзүүлэгчид ч үхсэн. Та Өөрийгөө хэн болгоод байна? гэв. ⁵⁴Есүс

— Хэрэв Би Өөрийгөө алдаршуулбал, Миний алдар юу ч биш. "Тэр бол бидний Бурхан" гэж та нарын хэлдэг, Миний Эцэг л Намайг алдаршуулдаг. ⁵⁵Та нар Түүнийг таньсангүй. Харин Би Түүнийг мэднэ. Хэрэв Би Түүнийг мэдэхгүй гэж хэлбэл, Би та нартай адил худалч болно. Харин Би Түүнийг мэдэх бөгөөд Түүний үгийг сахьдаг. ⁵⁶Та нарын эцэг Абрахам Миний өдрийг харна гээд баясаж байсан. Үүнийг Тэр хараад, баяртай байсан гэв. ⁵⁷Иудейчүүд Түүнд

— Та тавин нас ч хүрээгүй байж, Абрахамыг харсан юм уу? гэхэд ⁵⁸Есүс тэдэнд

— Үнэнээр үнэнээр Би та нарт хэлье. Абрахамыг бий болохоос өмнө Би байдаг мөн гэж айлдав. ⁵⁹Тэгтэл тэд Түүн уруу чулуудаа чулуу шүүрэн авахад Есүс Өөрийгөө халхлан, сүмээс гарлаа. [Тэдний дундаас гарч, Өөрийнхөө замаар яван өнгөрлөө] fn.

[9]

¹Есүс явж өнгөрөхдөө, төрөлхийн сохор хүнийг харжээ. ²Шавь нар нь Түүнээс

— Рабби, хэн нүгэл үйлдсэнээс энэ хүн сохор төрсөн юм бэ? Энэ хүн үү? Түүний эцэг эх үү? хэмээн асуусанд ³Есүс

— Энэ хүн ч, эцэг эх нь ч нүгэл үйлдсэнээс болоогүй. Харин энэ нь Бурханы ажлуудыг түүгээр харуулахын тулд юм. ⁴Намайг Илгээгчийн ажлыг Би өдөр байхад хийх ёстой. Хэн ч ажиллаж чадахгүй шөнө ирж байна. ⁵Би ертөнцөд байгаа үедээ ертөнцийн гэрэл байна гэж хариулав. ⁶Ингэж

хэлээд, Тэр газар нулимж, шүлсээрээ шавар зуурч, тэр хүний нүдийг шавраар шаваад,

— ⁷Яв. Силоамын (орчуулбал Илгээгдсэн) цөөрөмд угаа гэж хэлэхэд өнөөх хүн явав. Тэгээд угаагаад, хараатай болон эргэж иржээ. ⁸Урьд түүнийг гүйлгачин байсныг харсан хүмүүс болон хөршүүд нь

— Энэ чинь суучихаад гүйлга гүйдаг нөгөө хүн биш үү? гэхэд ⁹зарим нь

— Тэр мөн байна гэцгээв. Бусад нь

— Угүй, түүнтэй төстэй юм байна гэсэнд тэр өөрөө

— Тэр чинь би байна гэж хэлэв. ¹⁰Тэд түүнээс

— Тэгвэл чиний нүд яаж нээгдсэн юм бэ? гэж асуусанд ¹¹тэр

— Есүс гэдэг хүн шавар зуурч, нүдийг минь шаваад, надад "Силоам уруу яваад, угаа" гэж айлдсан. Тэгээд би явж, угаагаад хараатай болсон гэж хариулав. ¹²Хүмүүс

— Тэр хаана байна? гэсэнд өнөөх хүн

— Би мэдэхгүй гэлээ.

¹³Урьд нь хараагүй байсан өнөөх хүнийг тэд фарисайчууд уруу авч ирэв.

¹⁴Есүс шавар зуурч, түүний харааг оруулсан өдөр нь Амралтын өдөр байжээ. ¹⁵Тэгтэл фарисайчууд түүнээс хэрхэн хараатай болсныг нь дахин асуусанд тэр

— Тэр миний нүдийг шавраар шавсан. Би угаагаад, тэгээд л харж байна гэхэд ¹⁶фарисайчуудын зарим нь

— Тэр Амралтын өдрийг сахьдаггүй учир Бурханаас ирсэн хүн биш гэв. Харин зарим нь

— Нүгэлт хүн тийм тэмдгүүдийг хэрхэн үйлдэж чадах билээ? гэлээ. Тэгээд тэдний дунд хагарал гарав. ¹⁷Тиймээс тэд сохор эрд дахин

— Тэр хүн чиний нүдийг нээсэн учраас Түүний тухай чи юу хэлэх вэ? гэхэд тэр

— Тэр бол эш үзүүлэгч гэв.

¹⁸Тэгтэл хараатай болсон хүний эцэг эхийг дуудах хүртэл иудейчүүд түүнд сохор байж байгаад хараатай болсонд нь итгэсэнгүй. ¹⁹Тэд эцэг эхээс нь

—Сохор төрсөн гэж та нарын ярьдаг хүү чинь энэ мөн үү? Тэгвэл одоо тэр яаж харж байна? гэж асуув. ²⁰Эцэг эх нь тэдэнд

—Энэ бидний хүү мөн гэдгийг болон сохор төрснийг нь бид мэдэж байна.

²¹Харин одоо тэр яаж харж байгааг бид мэдэхгүй. Нүдийг нь хэн нээснийг ч бид мэдэхгүй. Θөрөөс нь асуу. Тэр насанд хүрсэн хүн. Тэр өөрөө хэлэг гэв.

²²Түүний эцэг эх иудейчүүдээс айсан тул тэгж хэлжээ. Учир нь Есүсийг Христ мөн гэж хүлээн зөвшөөрсөн хүн синагогаас хөөгдөх ёстой хэмээн иудейчүүд нэгэнтээ шийдсэн байлаа. ²³Тиймээс түүний эцэг эх нь "Тэр насанд хүрсэн хүн, өөрөөс нь асуу" гэжээ.

²⁴Фарисайчууд сохор байсан хүнийг хоёр дахь удаагаа дуудаад, түүнд

—Бурханд алдрыг өргө. Тэр хүн нүгэлтэйг бид мэднэ гэсэнд ²⁵тэр

—Түүний нүгэлтэн эсэхийг би мэдэхгүй. Би нэг л юмыг, урьд нь сохор байснаа, одоо харж байгаагаа л мэдэж байна гэв. ²⁶Тэд түүнээс

—Тэр чамд юуг үйлдсэн юм бэ? Тэр чиний нүдийг яаж нээсэн юм бэ? гэж асуухад

—²⁷Би та нарт хэдийнээ хэлсэн. Та нар сонсоогүй. Юунд та нар дахин сонсохыг хүсэв? Та нар бас Түүний дагалдагчид болохыг хүсэж байгаа юм биш биз? гэв. ²⁸Фарисайчууд түүнийг хараан зүхэж

—Чи л Түүний дагалдагч байна. Харин бид Мосегийн дагалдагчид.

²⁹Бурхан Мосед айлдсаныг бид мэднэ. Харин энэ хүний хувьд, бид Түүний хаанаас ирснийг нь ч мэдэхгүй гэсэнд ³⁰өнөөх хүн

—Тэр миний нүдийг нээсэн байтал та нар Түүнийг хаанаас ирснийг нь ч мэдэхгүй байгаа нь гайхалтай юм байна. ³¹Бурхан нүгэлтнүүдийг сонсдоггүй, харин Бурханаас эмээж, Түүний хүслийг үйлдэгч хүнийг сонсдогийг бид мэднэ. ³²Цаг хугацааны эхлэлээс хойш төрөлхийн сохор хүний нүдийг нээснийг хэн ч хэзээ ч сонсоогүй. ³³Хэрэв энэ хүн Бурханаас ирээгүй юм бол Тэр юу ч хийж чадахгүй байсан гэж хэллээ. ³⁴Тэд

—Чи нүглүүд дотроо төрсөн атлаа бас биднийг сургана уу? гээд түүнийг хөөн гаргав.

³⁵Иудейчүүд тэр хүнийг хөөн гаргасныг Есүс сонсоод, түүнийг олж

—Чи Хүний Хүүд итгэж байна уу? гэхэд ³⁶тэр

—Эзэн минь, Тэр хэн бэ? Би Түүнд итгэе гэв. ³⁷Есүс

- Чи Түүнийг харсан. Одоо чамтай ярьж байгаа нь Тэр мөн гэлээ. ³⁸Тэр
 —Эзэн минь, би итгэж байна гээд Түүнд мөргөв. ³⁹Есүс түүнд
 —Би энэ ертөнцөд шүүлтийн төлөө ирсэн нь хардаггүйг хардаг,
 харагсдыг сохор болгохын тулд юм гэж айлдав. ⁴⁰Фарисайчуудаас Есүстэй
 хамт байсан хүмүүс эдгээрийг сонсоод, Түүнд
 —Бид бас сохор юм биш биз? гэхэд ⁴¹Есүс тэдэнд
 —Хэрэв та нар сохор байсан бол нүгэлгүй байхсан. Гэтэл та нар "Бид
 харж байна" гэж ярьдаг тул нүгэл чинь байсаар л байна гэлээ.

[10]

¹Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Хонины хашаанд үүдээр нь оролгүй,
 өөр газраар давж ордог хүн бол хулгайч, дээрэмчин мөн. ²Харин үүдээр нь
 ордог хүн нь хонин сүргийн хоньчин мөн. ³Сахиул тэр хүнд үүдийг нээдэг
 бөгөөд хонин сүрэг түүний дууг сонсдог. Тэр өөрийн хоньдыг нэрээр нь
 дуудаж, тэднийг гадагш дагуулж гарна. ⁴Тэр өөрийнхийгөө бүгдийг гаргаад,
 түрүүнд нь явдаг. Хонин сүрэг түүний дууг таньдаг тул түүнийг дагадаг.
⁵Тэд гадны хүнийг ер дагахгүй, харин түүний дууг танихгүй учир түүнээс
 зугтана гэж айлдав. ⁶Есүс энэ сургаалт зүйрлэлээр тэдэнд яривч, Түүний
 ярьсан нь юу байсныг тэд ойлгосонгүй.

⁷Тэгээд Есүс дахин тэдэнд

—Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Би бол хонины үүд. ⁸[Надаас урьд]
 ирэгсэд бүгд хулгайч, дээрэмчид юм. Харин хонин сүрэг тэднийг сонсоогүй.
⁹Би бол үүд мөн. Хэрэв хүн Надаар орвол, тэр аврагдах болно. Орж, гарч,
 тэжээлээ олно. ¹⁰Хулгайч зөвхөн хулгайлан, алж, сүйтгэхээр ирдэг. Би
 тэднийг амьтай, бялхсан амьтай байлгахын тулд ирсэн юм. ¹¹Би бол сайн
 хоньчин мөн. Сайн хоньчин хоньдынхoo төлөө амия өгдөг. ¹²Хөлсний хүн
 бол хоньчин биш, хонин сүрэг ч түүнийх биш учир чоно ирэхийг хараад
 тэрээр хонин сүргийг орхин зугтдаг. Чоно хоньдыг цөлмөж, тараадаг. ¹³Тэр
 хөлсний хүн бөгөөд хонин сүрэгт санаа тавьдаггүй тул зугтдаг. ¹⁴Би бол
 сайн хоньчин мөн. Би Өөрийнхийгөө мэдэх бөгөөд Өөрийнхөн минь Намайг
 мэднэ. ¹⁵Би Эцэгээ мэдэхийн адил Эцэг минь Намайг мэддэг юм. Би
 хоньдын төлөө Өөрийн амийг өгнө. ¹⁶Энэ хашаан дахь хонин сүргээс өөр
 хонин сүрэг Надад бий. Би тэднийг бас авчрах ёстой. Тэд Миний дууг

сонсоно. Тэгээд тэд нэг хоньчинтой нэг хонин сүрэг болно. ¹⁷Тиймээс Эцэг Намайг хайлладаг. Учир нь Би Өөрийн амийг буцааж авахын тулд амиа өгнө. ¹⁸Хэн ч Миний амийг Надаас авахгүй. Харин Би Өөрийн санаагаар түүнийг өгнө. Амиа өгөх эрх мэдэл Надад бий. Буцааж авах эрх мэдэл ч Надад бий. Энэ тушаалыг Би Эцэгээсээ хүлээн авсан юм гэв.

¹⁹Энэ үгнээс болж иудейчүүдийн дунд дахин хагарал гарчээ. ²⁰Тэдний олонх нь

—Түүнд чөтгөр шүгэлж. Тэр солиотой юм. Та нар юунд Түүнийг сонсоно вэ? гэлээ. ²¹Зарим нь

—Эдгээр үгс нь чөтгөр шүглэсэн хүнийх биш. Чөтгөр сохрын нүдийг нээж чадах уу? хэмээн ярьж байлаа.

²²Иерусалимд сүмийг Шинэтгэн ариусгасны баяр болж байлаа. Тэгэхэд өвөл байв. ²³Есүс сүм дотор Соломоны танхимд явж байжээ. ²⁴Тэгтэл иудейчүүд Түүнийг тойрч, Түүнд

—Та хэдий болтол биднийг эргэлзүүлэх юм бэ? Хэрэв Та Христ мөн юм бол, бидэнд шуудхан хэлээч гэсэнд ²⁵Есүс тэдэнд

—Би та нарт хэлсэн. Та нар итгэдэггүй. Эцэгийнхээ нэрээр үйлдсэн Миний үйлс Намайг гэрчилдэг. ²⁶Харин та нар Миний хонин сүрэг биш учир итгэдэггүй. ²⁷Миний хонин сүрэг дууг минь сонсдог. Би тэднийг мэддэг бөгөөд тэд Намайг дагадаг юм. ²⁸Би тэдэнд мөнх амийг өгнө. Тэд хэзээ ч мөхөхгүй бөгөөд тэднийг хэн ч Миний гараас булаахгүй. ²⁹Тэднийг Надад өгсөн Миний Эцэг бүхнээс агуу бөгөөд тэднийг хэн ч Эцэгийн гараас булааж чадахгүй. ³⁰Би болон Эцэг нэг юм гэж айлдлаа.

³¹Иудейчүүд Түүн уруу чулуудаараа дахин чулуу шүүрцгээв. ³²Есүс тэдэнд

—Эцэгээсээ олон сайн үйлсийг Би та нарт үзүүлсэн. Тэдгээрийн алинаас нь болж та нар Над уруу чулуу шиднэ вэ? гэхэд ³³иудейчүүд Түүнд

—Сайн үйлсийн чинь төлөө биш, харин Бурханыг доромжилсны чинь төлөө бид Тан уруу чулуу шиднэ. Учир нь Та хүн байж, Өөрийгөө Бурхан болгож байна гэв. ³⁴Есүс тэдэнд

—Танай Хуульд "Та нар бол бурхад юм гэж Би айлдсан" гэж бичигдсэн байдаг биш үү? ³⁵Хэрэв Тэр Бурханы үг авсан хүмүүсийг бурхад хэмээн

нэрлэсэн бол (Судар нь зөрчигдөхгүй), ³⁶ Эцэгийн ариусгасан, ертөнцөд илгээсэн Нэгэнийг "Би Бурханы Хүү байна" гэснээс болж та нар "Та Бурханыг доромжлогч" гэж хэлж байна уу? ³⁷ Хэрэв Би Өөрийн Эцэгийн ажлуудыг хийхгүй байвал, Надад бүү итгэ. ³⁸ Харин хэрэв Би тэдгээрийг хийвэл, та нар Надад итгэхгүй байлаа ч тэдгээр ажлуудад итгэ. Тэгвэл Миний дотор Эцэг байгааг, Эцэгийн дотор Би байгааг та нар мэдэж, ойлгоно гэж айлдав. ³⁹ Тиймээс тэд дахиж Түүнийг барихаар завдсан боловч, Есүс тэдний гарти орсонгүй.

⁴⁰ Иоханы анх баптиسم хүртээж байсан газар болох Иорданы тэртээ уруу Есүс дахин явж, тэндээ байлаа. ⁴¹ Олон хүн Түүн уруу ирж

—Иохан нэг ч тэмдэг үйлдээгүй боловч, энэ хүний тухай Иоханы хэлсэн бүхэн үнэн ажээ гэцгээлээ. ⁴² Тэнд олон хүн Есүст итгэжээ.

[11]

¹ Бетаны Лазар гэгч эр өвчтэй байлаа. Бетан бол Марта, түүний дүү Мария хоёрын тосгон болой. ² Мария бол Эзэнийг тосоор тослоод, Түүний хөлийг үсээрээ арчсан тэр эмэгтэй байв. Түүний ах Лазар нь өвчтэй байв. ³ Тиймээс эгч дүүс Есүст хүн илгээж

—Эзэн минь, хараач, Таны хайлладаг хүн өвдөв хэмээн хэлүүлэв.

⁴ Уүнийг сонсоод Есүс

—Энэ өвчин үхэл уруу биш, харин үүгээр Бурханы Хүү алдаршуулагдахын тулд, Бурханы алдрын төлөө юм гэлээ. ⁵ Марта, түүний охин дүү болон ах Лазарыг нь Есүс хайлладаг байлаа. ⁶ Лазарын өвдсөнийг сонсоод, Есүс байсан газраа хоёр хонов. ⁷ Дараа нь Тэр шавь нартаа

—Бүгдээрээ дахиж Иудей уруу явцгаая гэхэд ⁸ шавь нар нь

—Рабби, саяхан иудейчүүд Тан уруу чулуу чулуудахаар завдаж байсан. Та тийшээ дахиад явах гэж үү? гэв. ⁹ Есүс

—Өдөрт арван хоёр цаг байдаг биз дээ? Хэрэв хүн өдөр явбал, тэр ертөнцийн гэрлийг үздэг тул бүдрэхгүй. ¹⁰ Харин шөнө явбал, хүний дотор гэрэл байхгүй тул тэр бүдэрнэ гэж хэлэв. ¹¹ Ингэж айлдсаныхаа дараа Тэр тэдэнд

—Бидний анд Лазар унтжээ. Гэвч Би түүнийг нойрноос нь сэрээхээр явна гэхэд, ¹² шавь нар нь Түүнд

—Эзэн, хэрэв унсан бол тэр эдгэнэ гэв. ¹³Есүс Лазарын үхлийн тухай айлдсан ажээ. Харин тэд Түүнийг зүгээр л унтах тухай ярьж байна гэж боджээ. ¹⁴Тэгтэл Есүс тэдэнд шуудхан

—Лазар үхсэн. ¹⁵Та нарыг итгүүлэхийн тулд, тэнд байгаагүйдээ Би та нарын төлөө баяртай байна. Харин одоо түүн уруу явцгаая гэж айлдлаа. ¹⁶Гэтэл Ихэр гэгддэг Томас бусад шавь нарт

—Цөмөөрөө бас явцгаая. Тэгээд Түүнтэй хамт үхье гэж хэлэв.

¹⁷Есүс ирээд, Лазар булшинд дөрвөн хоног байсныг мэдэв. ¹⁸Бетан Иерусалимаас холгуй арван таван стадиа орчмын тэртээ байдаг аж. ¹⁹Ахаасаа хагацсан Марта, Мария нарыг тайтгаруулахаар олон иудейчүүд тэднийд иржээ. ²⁰Тэгтэл Марта Есүсийн ирж байгааг дуулаад, угтхаараа гарав. Харин Мария гэртээ суусаар үлдлээ. ²¹Марта Есүст

—Эзэн, Та энд байсан бол миний ах үхэхгүй байх байсан. ²²[Тийм боловч] одоо Та Бурханаас юу ч гүйсан, Бурхан Танд өгнө гэдгийг би мэдэж байна гэв. ²³Есүс түүнд

—Чиний ах амилна гэхэд ²⁴Марта Түүнд

—Эцсийн өдрийн амилалтад тэр амилна гэдгийг би мэднэ гэв. ²⁵Есүс Мартад

—Би бол амилалт ба амь мөн. Надад итгэдэг хүн үхэвч амьдарна. ²⁶Амьд бөгөөд Надад итгэгч бүхэн хэзээ ч үхэхгүй. Чи үүнд итгэж байна уу? гэж асуув. ²⁷Марта

—Тийм ээ, Эзэн. Та бол Бурханы Хүү болох Христ, ертөнцөд ирэх Нэгэн мөн гэдэгт би итгэсэн гэлээ. ²⁸Үүнийг хэлээд тэр явж, дүү Мариагаа дуудаад, сэмхэн

—Багш энүүхэнд байна. Чамайг дуудаж байна гэхэд ²⁹Мария үүнийг сонсоод, ухасхийн босож, Түүн уруу очив.

³⁰Есүс тосгонд хараахан хүрч очоогүй агаад харин Мартатай уулзсан тэр газраа л байж байлаа. ³¹Тэгтэл гэрт нь Мариатай байж, тайтгаруулж байсан иудейчүүд түүнийг ухасхийн босож гарч явахыг хараад араас нь дагав. Тэд түүнийг булшин дээр очин уйлахаар явлаа хэмээн боджээ. ³²Мария Есүсийн байсан газар ирж, Түүнийг хараад Есүсийн хөлд унаж,

— Эзэн, хэрэв Та энд байсан бол миний ах үхэхгүй байх байсан гэлээ.

³³ Есүс түүний уйлахыг болон түүнтэй хамт ирсэн иудейчүүдийн уйлахыг хараад сүнс нь гүнээ шаналж, сэтгэл нь хөдөлж,

— ³⁴ Та нар түүнийг хаана тавьсан бэ? гэж асуухад тэд Түүнд

— Эзэн, ирээд, үз гэлээ. ³⁵ Есүс уйлав. ³⁶ Тэгтэл иудейчүүд

— Тэр түүнд ямар хайртай байсныг хараач гэцгээж байлаа. ³⁷ Харин тэдний зарим нь

— Сохор хүний нүдийг нээсэн энэ хүн түүнийг мөн үхүүлэхгүй байж чадаагүй юм байх даа гэв.

³⁸ Есүс дахиад л дотроо гүнээ шаналж, булш уруу хүрч ирэв. Энэ нь агуй байсан бөгөөд амыг нь хадаар тагласан байлаа. ³⁹ Есүс

— Хадыг зайлувул гэхэд талийгаачийн дүү Марта Түүнд

— Эзэн, тэр үхээд дөрөв хонож байгаа тул одоо өмхий үнэр орсон байгаа гэж хэлэв. ⁴⁰ Есүс Мартад

— "Хэрэв чи итгэвэл Бурханы алдрыг харна" гэж Би чамд хэлээгүй бил Үү? гэлээ. ⁴¹ Тэгээд тэд хадыг зайлувулав. Есүс дээшээ харан

— Аав аа, Та Намайг сонссонд Танд Би талархаж байна. ⁴² Та Намайг үргэлж сонсдогийг Би мэдсэн. Таны Намайг илгээсэн гэдэгт итгүүлэхийн тулд тойрон зогсох энэ хүмүүсийн төлөө Би үүнийг хэллээ гэв. ⁴³ Тэр ийн айлдаад, чанга дуугаар

— Лазар, гараад ир гэж хашхирав. ⁴⁴ Үхсэн хүн гар, хөл нь оршуулгын боолтоор боолттой, нүүр нь алчуураар ороолттой чигээрээ гарч ирэв. Есүс тэдэнд

— Тайлж, түүнийг явуул гэв.

⁴⁵ Мариагийнд ирсэн иудейчүүдээс олон хүн Есүсийн хийсэн зүйлийг хараад, Түүнд итгэжээ. ⁴⁶ Харин тэдний зарим нь фарисайчууд уруу очиж, Есүсийн хийсэн зүйлийг тэдэнд хэлцгээв.

⁴⁷ Тэгтэл ахлах тахилч нар болон фарисайчууд зөвлөлдөж

— Бид юу хийх вэ? Энэ хүн олон тэмдгийг үйлдэж байна. ⁴⁸ Хэрэв бид Түүнийг ингээд орхивол, бүх хүмүүс Түүнд итгэнэ. Тэгвэл ромчууд ирж,

манай орныг болон үндэстнийг маань устгана даа гэцгээв. ⁴⁹Харин тэдний нэг болох тэр жил тэргүүн тахилч болсон Каиаф тэдэнд

—Та нар юу ч мэдэхгүй, ⁵⁰мөн бүх үндэстнээрээ мөхөхгүйн тулд ард түмний төлөө нэг хүн үхэх нь дээр гэдгийг ч бодохгүй байна гэж хэлэв. ⁵¹Тэр энэ үгсийг өөрийн санаагаар хэлээгүй. Харин тэр жилийн тэргүүн тахилч байсан учир тэрээр Есүсийн үндэстнийхээ төлөө үхэх тухай болон ⁵²Түүний зөвхөн үндэстнийхээ төлөө бус, харин Бурханы тарсан хүүхдүүдийг бөөгнүүлж нэгтгэхийн төлөө үхэх тухай эш үзүүлжээ. ⁵³Энэ өдрөөс тэд Есүсийг алахаар төлөвлөв.

⁵⁴ Тиймээс Есүс иудейчүүдийн дунд дахиж илээр явсангүй. Харин тэндээс цөлийн ойролцоо нутаг уруу явж, Ефрайм гэдэг хотод очжээ. Тэнд шавь нарынхаа хамт үлдэв. ⁵⁵Иудейчүүдийн Дээгүүр Өнгөрөх баяр ойртсон байлаа. Олон хүн өөрсдийгөө ариусгахаар Дээгүүр Өнгөрөх баяраас өмнө нутгаасаа Иерусалим уруу иржээ. ⁵⁶Тэд Есүсийг хайж, сүм дотор байхдаа өөр хоорондоо

—Та нар юу гэж бодож байна? Тэр баяр дээр ирэх болов уу? хэмээн ярьж байлаа. ⁵⁷Ахлах тахилч нар болон фарисайчууд хэрэв Түүний хаана байгааг мэдсэн хүн байвал Есүсийг бариулахаар энэ тухай мэдэгдэх ёстой гэсэн зарлиг буулгасан байв.

[12]

¹Тэгээд Дээгүүр Өнгөрөх баяраас зургаан өдрийн өмнө Есүс Бетанд иржээ. Тэнд Есүсийн үхлээс амилуулсан Лазар байлаа. ²Тэд тэнд Есүст зоог бэлдэж, Марта үйлчилж байв. Харин Есүстэй хамт тухлан сууж байсан хүмүүсийн нэг нь Лазар байв. ³Тэгтэл Мария маш үнэтэй цэвэр нардын нэг литра үнэрт тос аваад, Есүсийн хөлийг тослож, үсээрээ хөлийг нь арчив. Гэр нь тосны анхилам үнэрээр дүүрлээ. ⁴Харин Есүсийн шавь нарын нэг буюу Түүнийг барьж өгөхийг бодож байсан Искариотын Иудас

— ⁵Яагаад энэ тосыг гурван зуун денараар зарж, ядууст өгсөнгүй вэ? гэв. ⁶Тэрээр ядуусын талаар санаа тавьсандаа бус, харин хулгайч байсан болохоор тэгж хэлжээ. Тэр мөнгөний хүүдийг барьж, дотор нь хийснийг нь авчихдаг байжээ. ⁷Тэгтэл Есүс

—Түүнийг орхи. Миний оршуулгын өдөрт зориулж Мария үүнийг хадгалаг. ⁸Учир нь та нар үргэлж ядуустай цуг байна. Харин та нар Надтай үргэлж цуг байхгүй гэж айлдав.

⁹Үй олон иудейчүүд Есүсийг тэнд байгааг мэдээд зөвхөн Есүсийн төлөө биш, харин Түүний үхлээс амилуулсан Лазарыг бас үзэхээр иржээ. ¹⁰Харин ахлах тахилч нар мөн Лазарыг алахаар зөвлөлдөв. ¹¹Учир нь Лазараас болж иудейчүүдээс олон хүн явж, Есүст итгэж байлаа.

¹²Маргааш нь баярт ирсэн үй олон хүн Есүсийг Иерусалим уруу ирж явааг сонсоод, ¹³далдуу модны мөчрийг барьж, Түүнийг угтхаар гарч,

—Хосанна! Эзэний нэрээр Ирэгч, Израилийн Хаан ерөөлтэй еэ! гэж хашхиралдаж байлаа. ¹⁴Есүс залуу илжиг олж унасан байв. Энэ нь ¹⁵«Сионы охин oo, бүү ай! Харагтуун, Хаан чинь илжигний дудран унаад ирж байна» гэж бичигдсэнчлэн болов. ¹⁶Шавь нар нь эдгээр зүйлсийг анхандаа ойлгоогүй ажээ. Харин Есүсийг алдарших үед эдгээр нь Түүний тухай бичсэн байсныг, мөн хүмүүс Түүнд эдгээрийг үйлдсэн гэдгийг нь санажээ. ¹⁷Есүс Лазарыг булшнаас дуудаж, үхэгсдээс амилуулахад нь Түүнтэй хамт байсан олон түмэн Есүсийг гэрчилж байлаа. ¹⁸Тиймээс олон түмэн Есүсийн эдгээр тэмдгийг үйлдсэнийг сонссон тул Түүнийг угтав. ¹⁹Тэгтэл фарисайчууд өөр хоорондоо

—Хараач, та нарын үйлс ямар ч ашиг алга. Харцгаа, Түүний араас бүгд дагалаа гэцгээв.

²⁰Баяраар Бурханд мөргөхөөр ирсэн хүмүүсийн дунд хэдэн Грек хүн байлаа. ²¹Тэд Галилын Бетсайдын Филип уруу очиж, түүнээс

—Эзэнтэн, бид Есүсийг хармаар байна гэж гүйсанд ²²Филип явж Андрейд хэлэв. Андрей, Филип нар явж Есүст дуулгав. ²³Есүс тэдэнд

—Хүний Хүүгийн алдарших цаг нь ирлээ. ²⁴Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Хэрэв улаан буудайн үр газар унаад үхэхгүй бол тэр ганцаараа үлдэнэ. Харин хэрвээ тэр үхвэл олон үр бий болгоно. ²⁵Өөрийн амийг хайллагч хүн түүнийгээ алдана. Энэ ертөнцөд өөрийн амийг үзэн яддаг хүн түүнийгээ мөнх аминд хүртэл хамгаалах болно. ²⁶Хэрэв Надад үйлчлэх хүн байвал, Намайг дага. Хаана Би байна, тэнд бас Миний зарц байх болно. Хэрэв хүн Надад үйлчилбэл, тэр хүнийг Эцэг минь хүндэлнэ.

27 Одоо сэтгэл минь шаналж байна. Би юу гэж хэлэх юм бэ? "Аав аа, энэ цагаас Намайг авраач" гэх үү? Гэвч Би энэ зорилгын төлөө энэ цагт л ирсэн.

28 Аав аа, нэрээ алдаршуулаач гэв. Тэгтэл тэнгэрээс

—Би нэрээ алдаршуулсан. Дахин алдаршуулна гэсэн дуу гарлаа. **29** Тэнд зогсож байсан хүмүүс үүнийг сонсоод

—Тэнгэр дуугарлаа гэхэд зарим нь

—Тэнгэр элч Түүнтэй ярилаа гэцгээв. **30** Есүс

—Энэ дуу Миний төлөө биш, харин та нарын төлөө гарсан. **31** Одоо энэ ертөнц шүүгдэх гэж байна. Одоо энэ ертөнцийн захирагч зайлцуулагдах болно. **32** Хэрэв Би газраас өргөгдвөл, бүх хүнийг Өөртөө татна хэмээн айлдлаа. **33** Тэр Өөртөө ямар үхлээр үхэхээ онцолж үүнийг хэлжээ. **34** Хурсан олон Түүнд

—Христ мөнхөд байна гэж бид хуулиас сонссон атал Та "Хүний Хүү өргөгдөх ёстой" гэж яаж ярьж чадна вэ? Энэ Хүний Хүү нь хэн бэ? гэв. **35** Есүс тэдэнд

—Хоромхон хугацаанд гэрэл нь та нарын дунд байна. Та нарыг харанхуй нөмрөн авахгүйн тулд гэрэлтэй байх зуураа явагтун. Харанхуйд явагч хүн хаашаа яваагаа мэдэхгүй. **36** Гэрэлтэй байх зуураа та нар гэрэлд итгэгтүн. Тэгвэл та нар гэрлийн хөвгүүд болно гэлээ.

Есүс ийн айлдсаны дараа тэднээс салан явж нуугдав. **37** Хэдийгээр Есүс тэдний өмнө өдий олон тэмдгийг үйлдсэн боловч тэд Түүнд итгэхгүй байлаа.

38 Энэ нь эш үзүүлэгч Исаиагийн «Эзэн, бидний мэдээнд хэн итгэсэн бэ? Эзэний мутар хэнд илчлэгдсэн бэ?» гэж хэлсэн үг биелэгдэхийн тулд ажээ.

39 Тиймээс ч тэд итгэж чадаагүй юм. Учир нь Исаиа бас **40** «Тэр тэдний нүдийг сохолж, зүрхийг нь хатуу болгосон. Ингэснээр тэд нүдээрээ харж, зүрхээрээ ухаарч, эргэж буцахгүй бөгөөд Би тэднийг эдгээхгүй юм» гэсэн.

41 Исаиа Түүний цог жавхланг харж, Түүний тухай ярьсан учраас эдгээрийг хэлсэн ажээ. **42** Хэдий тийм боловч захирагчдаас олон хүн Есүст итгэсэн билээ. Гэвч тэд фарисайчуудаас болж Түүнийг илээр хүлээн зөвшөөрсөнгүй. Тэд синагогаас хөөгдөх вий гэсэндээ тэгжээ. **43** Учир нь тэд хүний алдрыг Бурханы алдраас илүү таалсан юм.

44 Есүс хашхиран

—Надад итгэгч хүн Надад итгэж байгаа биш, харин Намайг Илгээгчид итгэж байгаа юм. ⁴⁵Намайг харагч хүн Намайг илгээсэн Нэгэнийг харж байна. ⁴⁶Надад итгэдэг хүн бүрийг харанхуйд байлгахгүйн тулд Би ертөнцөд гэрэл болон ирсэн. ⁴⁷Хэрэв Миний үгийг сонсоод үл сахьдаг хүн байвал, Би түүнийг шүүхгүй. Учир нь Би ертөнцийг шүүхийн тулд бус, харин ертөнцийг аврахын тулд ирсэн юм. ⁴⁸Намайг голж, Миний үгийг хүлээж авдаггүй хүнийг шүүх шүүгч бий. Миний хэлсэн үг эцсийн өдөрт түүнийг шүүнэ. ⁴⁹Яагаад гэвэл Би Өөрийн санаагаар яриагүй, харин юу хэлж, юу ярих тушаалыг Намайг илгээсэн Эцэг Өөрөө Надад өгсөн юм. ⁵⁰Түүний тушаал бол мөнх амь мөн гэдгийг Би мэднэ. Тиймээс Миний хэлж байгаа зүйлс нь Эцэгийн Надад хэлж байгааг Би хэлж байгаа юм гэж айлдлаа.

[13]

¹Дээгүүр Өнгөрөх Баяраас өмнө Есүс энэ ертөнцөөс салж Эцэг уруугаа очих цаг нь болсныг мэдээд, дэлхийд байгаа Өөрийн хүмүүсийг хайллан, тэднийг эцэст нь хүртэл хайллав. ²Оройн зоогийн үеэр Есүсийг бариулах санааг Симоны хүү Искариотын Иудасын зүрхэнд диавол хэдийнээ хийсэн байлаа. ³Эцэг нь бүх юмаа Өөрийнх нь мутарт өгснийг болон Бурханаас ирээд Бурхан уруу буцан явж байгаагаа Есүс мэдээд, ⁴зоогийн ширээнээс босож, гадуур хувцсаа тайлаад, алчуур авч бүслэв. ⁵Тэгээд саванд ус хийж, шавь нарынхаа хөлийг угаагаад, бүсэлсэн алчуураараа арчиж эхлэв. ⁶Есүс Симон Петр уруу ирэхэд Петр Түүнд

—Эзэн, Та миний хөлийг угаах гэж үү? гэв. ⁷Есүс түүнд хариулан

—Чи Миний юу хийж байгааг одоо мэдэхгүй. Харин чи хожим ойлгоно гэлээ. ⁸Петр Түүнд

—Та миний хөлийг хэзээ ч угаахгүй шүү гэсэнд Есүс

—Хэрэв Би чамайг угаахгүй бол чи Надад хамаагүй болно гэлээ. ⁹Тэгтэл Симон Петр Түүнд

—Эзэн, зөвхөн хөлийг минь ч биш, бас гар, толгойг минь угаагаач гэж хэлэв. ¹⁰Есүс

—Биеэ угаасан хүн хөлөө л угаах хэрэгтэй. Тэгвэл гүйцэд цэвэрхэн байна. Та нар цэвэр байна. Гэхдээ та нар бүгдээрээ биш шүү гэлээ. ¹¹Учир нь Есүс Өөрийг нь барьж өгөх нэгнийг мэдэж байсан тул "Та нар бүгдээрээ цэвэр биш шүү" гэж айлдажээ.

12 Тэгээд Тэр тэдний хөлийг угаасны дараа гадуур хувцсаа авч, дахин тухлан суугаад тэдэнд

— Та нарт Би юу хийж өгснийг мэдэж байна уу? **13** Та нар Намайг Багш, Эзэн гэж дууддаг. Та нар зөв ярьж байна. Учир нь Би үнэхээр мөн. **14** Тэгвэл Би Эзэн, Багш байтлаа та нарын хөлийг угаасан бол та нар мөн нэг нэгнийхээ хөлийг угаах ёстой. **15** Учир нь Миний та нарт юу хийснийг та нар бас хийх хэрэгтэй гэж Би ийм жишээ үзүүлсэн юм. **16** Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Боол нь эznээсээ агуу биш, мөн илгээгдэгч нь илгээгчээсээ агуу биш юм. **17** Хэрэв та нар эдгээрийг мэдэж, үйлдвэл ерөөлтэй. **18** Би та нарын бүгдийн чинь тухай яриагүй. Сонгосон нэgnээ Би мэdnэ. Харин энэ нь "Миний талхыг идэгч нь Миний эсрэг өсгийгөө өргөв" гэж бичигдсэн Судрыг биелүүлэхийн тулд юм. **19** Үнийг биелэхээс өмнө Би одооноос та нарт ярьж байна. Энэ нь биелэх үед "Би байдаг" гэдэгт та нарыг итгүүлэхийн тулд билээ. **20** Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Миний илгээдэг хэнийг боловч хүлээн авч буй хүн Намайг хүлээн авдаг. Намайг хүлээн авдаг хүн Намайг Илгээгчийг хүлээн авдаг гэж айлдлаа.

21 Есүс эдгээрийг хэлээд, сүнс нь шаналж эхлэн, гэрчилж

— Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Та нарын нэг Намайг барьж өгнө гэлээ. **22** Түүний хэний тухай ярьж буйг мэдэх гэж гайхшран, шавь нар нь бие бие уруугаа харж эхлэв. **23** Түүний шавь нарын нэг болох Есүсийн хайлласан хүн Есүсийн цээжийг наалаад сууж байлаа. **24** Тэгтэл Симон Петр түүн уруу дохиж,

— Түүний хэний тухай хэлж байгааг бидэнд хэлээч гэв. **25** Тэр Есүсийн цээжийг налсан хэвээр

— Эзэн, тэр хэн юм бэ? гэсэнд **26** Есүс

— Энэ талхыг Би дүрээд хэнд өгнө, тэр хүн нь мөн гэж айлдаад, талхны хэлтэрхийг дүрж [аваад] Искариотын Симоны хүү Иудаст өгчээ. **27** Дараа нь түүнд Сатан шүглэв. Тэгтэл Есүс Иудаст

— Чи хийх гэж байгаа юмаа түргэн хий гэлээ. **28** Харин тухлан суугчдын хэн нь ч Есүсийн юуны улмаас тэгж хэлснийг мэдсэнгүй. **29** Зарим нь Иудаст мөнгөний хүүдийг байсан тул Есүс түүнд "Баярт зориулан бидэнд хэрэгтэй юмыг худалдан ав" эсвэл, "Ядууст ямар нэгэн юм өг" гэсэн байх гэж боджээ.

30 Тэгээд Иудас талхны хэлтэрхийг аваад тэр даруй гарч явлаа. Тэгэхэд шөнө байв.

31 Иудасыг гарсны дараа Есүс

—Одоо Хүний Хүү алдаршлаа. Бурхан Түүгээр алдаршлаа. **32** [Хэрэв Бурхан Түүгээр алдаршсан бол] Бурхан Өөрийнхөө дотор Түүнийг бас алдаршуулна. Даруй Түүнийг алдаршуулна. **33** Бяцхан хүүхдүүд ээ, Би та нартай хамт хоромхон зуур байна. Та нар Намайг хайх болно. Би иудейчүүдэд "Би хаашаа явна, тийшээ та нар ирж чадахгүй" гэж хэлснийхээ адил одоо мөн та нарт хэлж байна. **34** Би та нарт бие биеэ хайлрагтуун, Би та нарыг яаж хайлласны адил та нар мөн бие биеэ хайлрагтуун гэсэн шинэ тушаал өгч байна. **35** Хэрэв та нар бие биеэ хайлрах юм бол үүгээр чинь бүх хүн та нарыг Миний шавь нар мөн гэдгийг мэдэх болно гэж хэллээ.

36 Симон Петр Түүнд

—Эзэн, Та хаашаа явах юм бэ? гэхэд Есүс

—Миний явах газар уруу чи одоо Намайг дагаж чадахгүй. Харин чи хожим дагана гэлээ. **37** Петр Түүнд

—Эзэн, би Таныг яагаад одоо дагаж чадахгүй гэж? Би Таны төлөө амиа зориулья гэж хэлэхэд **38** Есүс

—Миний төлөө чи амиа зориулна гэж үү? Үнэнээр, үнэнээр Би чамд хэлье. Тахиа донгодохоос өмнө чи Намайг гурван удаа үгүйсгэх болно.

[14]

1 Та нар зүрхээ бүү зовоо. Бурханд итгэ, мөн Надад итгэ. **2** Миний Эцэгийн гэрт орон байр олон бий. Хэрэв тийм биш байсан бол Би та нарт хэлэх байсан. Би та нарт орон байр бэлдэхээр явна. **3** Хэрэв Би явж та нарт орон байр бэлдвэл, дахин ирж, та нарыг Өөртөө авна. Би хаана байна, та нар мөн тэнд байх болно. **4** [Миний] явах газарт очих замыг та нар мэднэ гэж айлдав.

5 Томас Түүнд

—Эзэн, бид Таны хаашаа явахыг мэдэхгүй. Бид тэр замыг яаж мэдэх вэ? гэсэнд **6** Есүс

—Би бол зам, үнэн, амь мөн. Хэн ч Надаар дамжилгүйгээр Эцэгт хүрэхгүй. **7** Хэрэв та нар Намайг мэдсэн бол Миний Эцэгийг ч мөн мэдэх

байсан. Одооноос эхлэн та нар Түүнийг мэдэж, Түүнийг харлаа гэлээ.

8 Филип Түүнд

—Эзэн, бидэнд Эцэгээ харуулаач. Энэ л бидэнд хангалттай гэв. ⁹Есүс

—Би та нартай ийм удаан хамт байхад, чи Намайг таньсангүй гэж үү, Филип ээ? Намайг харсан хүн Эцэгийг харсан. Гэтэл "Бидэнд Эцэгээ харуулаач" гэж чи яаж хэлнэ вэ? ¹⁰Би Эцэгийн дотор, Эцэг Миний дотор байгаа гэдэгт чи итгэхгүй байна уу? Миний та нарт хэлж байгаа үгсийг Би Өөрийн санаагаар хэлээгүй. Харин Миний дотор оршигч Эцэг Өөрийнхөө ажлуудыг хийж байгаа юм. ¹¹Би Эцэгийн дотор, Эцэг Миний дотор байгаа гэдэгт Надад итгэгтүн. Эс бөгөөс үйлсийн учир итгэгтүн. ¹²Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Надад итгэдэг хүн Миний хийдэг ажлуудыг бас хийх бөгөөд эдгээрээс агуу ажлуудыг ч хийх болно. Яагаад гэвэл Би Эцэгтээ очно. ¹³Та нар Миний нэрээр юуг ч гүйсан, Эцэг Хүүгээрээ алдаршуулагдахын тулд Би түүнийг хийнэ. ¹⁴Хэрэв та нар Миний нэрээр юуг ч Надаас гуйвал, Би түүнийг чинь хийнэ. ¹⁵Хэрэв та нар Намайг хайлладаг бол, Миний тушаалуудыг сахь. ¹⁶Би Эцэгээсээ гуйхад, Тэр та нарт өөр Туслагчийг өгнө. Тэр нь та нартай үүрд хамт байна. ¹⁷Тэр бол үнэний Сүнс мөн бөгөөд Түүнийг харахгүй, мэдэхгүйгээсээ болж, ертөнц Түүнийг хүлээж авч чадахгүй. Харин та нар Түүнийг мэднэ. Яагаад гэвэл Тэр та нартай хамт үргэлж байх бөгөөд та нарын дотор байна. ¹⁸Би та нарыг өнчрүүлж орхихгүй. Би та нар уруу ирнэ. ¹⁹Хэсэг хугацааны дараа ертөнц Намайг дахиж харахгүй. Харин та нар Намайг харна. Яагаад гэвэл Би амьд байна. Та нар ч амьд байна. ²⁰Би Өөрийн Эцэг дотор, та нар Миний дотор, Би та нарын дотор байхыг та нар тэр өдөр мэдэх болно. ²¹Миний тушаалуудыг сахьдаг хүн Намайг хайллагч мөн. Намайг хайлладаг хүн Миний Эцэгт хайлрагдана. Би тэр хүнийг хайлраж, Өөрийгөө түүнд илчилнэ гэж хэллээ. ²²Иудас (Искариотын биш) Түүнд

—Эзэн, Та бидэнд Өөрийгөө илчлэх атлаа яагаад ертөнцөд илчлэхгүй юм бэ? гэж асуухад ²³Есүс

—Хэрэв хэн нэг нь Намайг хайлравал, тэр хүн Миний үгийг сахина. Миний Эцэг түүнийг хайлрана. Бид тэр хүн уруу очиж, түүнтэй хамт Өөрсдийн орон байраа байгуулна. ²⁴Намайг хайлладаггүй хүн Миний үгийг сахьдаггүй. Та нарын сонсож байгаа үг Минийх биш, харин Намайг илгээсэн Эцэгийнх билээ.

²⁵Би та нартай хамт байхдаа энэ бүгдийг хэллээ. ²⁶Харин Туслагч буюу Миний нэрээр Эцэгийн минь илгээх Ариун Сүнс та нарт бүх зүйлсийг заах бөгөөд Миний та нарт хэлсэн бүгдийг сануулах болно. ²⁷Амар амгаланг Би та нарт үлдээнэ. Би Өөрийн амар амгалангаа та нарт өгнө. Ертөнцийн өгдгөөс өөр юмыг Би та нарт өгч байна. Та нар зүрхээ бүү зовоо. Бүү ай. ²⁸"Би яваад, та нар уруу ирнэ" гэж Миний хэлснийг та нар сонслоо. Хэрэв та нар Намайг хайлласан бол Эцэгтээ очиж байгаад минь баярлах байсан. Яагаад гэвэл Эцэг Надаас илүү агуу юм. ²⁹Энэ нь тохиолдох үед та нарыг итгүүлэхийн тулд үүнийг тохиолдохоос өмнө та нарт Би одоо хэллээ. ³⁰Би та нартай олон юм дахиж ярихгүй. Учир нь ертөнцийн захирагч ирж байна. Түүний юу нь ч Миний дотор байхгүй. ³¹Харин Би Эцэгээ хайлаж, Эцэгийн Надад тушаасан ёсоор хийдгээ ертөнцөд мэдүүлнэ. Босоцгоо. Эндээс явцгаая.

[15]

¹Би бол усан үзмийн жинхэнэ мод, Эцэг минь усан үзэм тариалагч билээ. ²Миний дотор байгч жимс ургуулдаггүй мөчир бүрийг Тэр авч хаяна. Жимс ургуулдаг мөчир бүрийг их жимстэй болгохын тулд Тэр тайрч арчилдаг. ³Миний хэлсэн үгнээс болж та нар хэдийнээ цэвэр болжээ. ⁴Миний дотор байгтун. Би ч та нарын дотор байна. Усан үзмийн модонд холбогдохгүй юм бол мөчир өөрөөсөө жимс ургуулж чадахгүйн адил хэрэв та нар Миний дотор байхгүй бол тийм байх болно. ⁵Би бол усан үзмийн мод, та нар бол мөчрүүд. Хүн Миний дотор байж, Би мөн түүний дотор байвал, тэр хүн их жимс ургуулна. Учир нь Надаас салангид байвал та нар юу ч хийж чадахгүй. ⁶Хэрэв хэн нэг нь Миний дотор байхгүй бол мөчир мэт хаягдаж, хувхайрна. Хүмүүс тэдгээр мөчрүүдийг түүж, галд хаяхад шатна. ⁷Хэрэв та нар Миний дотор, Миний үгс та нарын дотор байвал та нар юу хүссэнээ гүй. Тэгвэл та нарын төлөө биелэх болно. ⁸Та нарын их жимс ургуулснаар Эцэг минь алдаршуулагдана. Ийнхүү та нар Миний шавь нар байх болно. ⁹Эцэг Намайг яаж хайлласан шиг Би бас та нарыг хайлласан. Миний хайр дотор байгтун. ¹⁰Би Эцэгийнхээ тушаалыг сахъж, Түүний хайр дотор байдгийн адил, та нар Миний тушаалыг сахивал Миний хайр дотор байх болно. ¹¹Миний баяр баясгалан та нар дотор байж, та нарын баяр баясгалан нь дүүрэн болохын тулд энэ бүхнийг Би та нарт хэлэв. ¹²Би та нарыг яаж хайлласан шиг та нар бие биеэ хайллагтун. Энэ бол Миний тушаал. ¹³Нөхдийнхөө төлөө амиа

зориулахаас өөр агуу хайр байхгүй. ¹⁴Хэрэв та нар Миний тушаасныг хийвэл, та нар Миний нөхөд мөн. ¹⁵Би та нарыг боолууд хэмээн дахиж дуудахгүй. Учир нь эзнийхээ юу хийж байгааг боол мэддэггүй юм. Харин Би та нарыг анд нөхөд хэмээн дуудав. Учир нь Би Эцэгээсээ сонссон бүхнээ та нарт мэдүүлсэн билээ. ¹⁶Та нар Намайг сонгоогүй, харин Би та нарыг сонгосон. Та нарыг явж, жимс ургуулж, та нарын үр жимс үүрд байгаасай гэсэндээ Би та нарыг томилсон. Ингэснээр Миний нэрээр та нар Эцэгээс юуг ч гуйсан Тэр та нарт өгөх юм. ¹⁷Би та нарт үүнийг тушаая. Та нар биеэ хайлрагтун. ¹⁸Хэрэв ертөнц та нарыг үзэн ядвал, та нараас өмнө Намайг үзэн ядсаныг нь мэдэгтүн. ¹⁹Хэрэв та нар ертөнцийнх байсан бол, ертөнц өөрийнхнийгөө хайллахсан. Харин та нар ертөнцийнх биш, гагцхүү Би та нарыг ертөнцөөс сонгосон юм. Тиймээс ертөнц та нарыг үзэн яддаг. ²⁰"Боол эзнээсээ илүү агуу биш" гэж Би та нарт хэлснийг санагтун. Хэрэв тэд Намайг хавчсан бол, та нарыг бас хавчих болно. Хэрэв тэд Миний үгийг сахьсан бол, та нарынхыг бас сахих болно. ²¹Харин тэд Миний нэрээс болж та нарт энэ бүгдийг хийх болно. Учир нь тэд Намайг илгээсэн Нэгэнийг мэдэхгүй юм. ²²Хэрэв Би ирж, тэдэнд хэлээгүйсэн бол, тэд гэм буруугүй байх байсан. Харин одоо тэд өөрсдийн нүгэлд шалтаг байхгүй боллоо. ²³Намайг үзэн яддаг хүн Миний Эцэгийг ч мөн үзэн яддаг. ²⁴Хэрэв Би өөр хэний ч хийгээгүй ажлуудыг тэдний дунд хийгээгүйсэн бол, тэд гэм буруугүй байх байсан. Харин одоо тэд Намайг болон Эцэгийг минь үзээд, хоёуланг минь үзэн ядаж байна. ²⁵Харин "Тэд шалтгаангүйгээр Намайг үзэн ядсан" гэж тэдний Хуульд бичигдсэн үг биелэгдэхийн тулд тэд үүнийг үйлдсэн.

²⁶Би Эцэгээсээ та нар уруу Туслагчийг илгээнэ. Тэр бол Эцэгээс гарах үнэний Сүнс мөн. Тэр ирэхдээ Миний тухай гэрчилнэ. ²⁷Та нар эхнээсээ Надтай хамт байсан тул бас гэрчилнэ.

[16]

¹ Та нарыг бүдрэхээс хамгаалахын тулд эдгээр зүйлсийг Би та нарт хэллээ.
² Тэд та нарыг синагогаас хөөнө. Харин та нарыг алах хүн бүр өөрийгөө Бурханд үйлчилж байна гэж бодох цаг ирж байна. ³Тэд Эцэгийг болон Намайг мэдээгүй учраас тийм юм хийх болно. ⁴Тэдний цаг ирэх үед та нарт тэдний тухай ярьсныг сануулахын тулд Би эдгээрийг хэлсэн юм. Би та нартай хамт байсан учир үүнийг та нарт эхлээд хэлээгүй. ⁵Харин одоо Би Намайг Илгээгч уруу явж байна. Гэтэл та нарын нэг нь ч Надаас "Та хаашаа

явж байна?" гэж асуухгүй байна. ⁶Харин Би эдгээрийг та нарт хэлсэн учраас та нарын зүрх сэтгэл уй гашуугаар дүүрэв. ⁷Харин Би та нарт үнэнийг хэлж байна. Миний явах нь та нарт хэрэгтэй. Хэрэв Би явахгүй бол Туслагч та нар уруу ирэхгүй. Харин Би явбал Өөрөө Түүнийг та нар уруу илгээнэ. ⁸Тэр ирэхдээ нүгэл, зөвт байдал хийгээд шүүлтийн талаар ертөнцийг зэмлэнэ. ⁹Нүглийн хувьд, учир нь тэд Надад итгэдэггүй. ¹⁰Зөвт байдлын хувьд, учир нь Би Эцэгтээ очно. Та нар Намайг дахиж харахгүй. ¹¹Шүүлтийн хувьд, учир нь энэ ертөнцийн захирагч шүүгдсэн юм. ¹²Та нарт хэлэх зүйл Надад олон бий ч та нар одоо тэдгээрийг даахгүй. ¹³Харин үнэний Сүнс болох Тэр ирэхдээ та нарыг бүх үнэн уруу удирдана. Учир нь Тэр Өөрийн санаагаар биш харин алив сонссон юмаа ярина. Ирэх зүйлийг Тэр та нарт мэдүүлнэ. ¹⁴Тэр Намайг алдаршуулна. Яагаад гэвэл Тэр Минийхийг авч, түүнийгээ та нарт мэдүүлнэ. ¹⁵Эцэгт байгаа бүх юмс Минийх. Тиймээс "Тэр Минийхийг авч, түүнийгээ та нарт мэдүүлнэ" гэж Би хэлсэн билээ. ¹⁶Тун удахгүй та нар Намайг цаашид харахгүй. Мөн дахин тун удахгүй та нар Намайг харна гэж айлдлаа. ¹⁷Тэгтэл шавь нарын зарим нь бие биесдээ

—"Тун удахгүй та нар Намайг харахгүй. Мөн дахин тун удахгүй та нар Намайг харна", "Учир нь Би Эцэгтээ очно" гэж Тэр бидэнд юу хэлнэ вэ? хэмээн яriv. ¹⁸Тэгээд тэд

—"Тун удахгүй" [гэсэн нь] юу юм бол? Түүний юу яриад байгааг бид мэдэхгүй юм гэлээ. ¹⁹Тэд юм асуухыг хүсээд байгааг Есүс мэдээд

—"Тун удахгүй та нар Намайг харахгүй. Мөн дахин тун удахгүй та нар Намайг харна" гэсний талаар та нар хамтдаа тунгаан бодно уу? ²⁰Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Та нар уйлна, гашуудна. Харин ертөнц баярлах болно. Та нар уй гашуу болно. Гэвч уй гашуу чинь баяр баясгалангаар солигдох болно. ²¹Эмэгтэй хүн төрөхдөө зовдог. Яагаад гэвэл цаг нь ирсэн юм. Харин хүүхдээ төрүүлэхдээ, ертөнцөд нэгэн хүн мэндэлсэнд баярлан дахиж зовлонгоо санадаггүй. ²²Тиймээс одоо та нар уй гашуу боловч Би та нартай дахин уулзана. Та нарын зүрх баярлана. Та нарын баяр баясгаланг хэн ч та нараас булаахгүй. ²³Тэр өдөр та нар Надаас юуны ч тухай асуухгүй. Үнэнээр, үнэнээр Би та нарт хэлье. Хэрэв та нар Миний нэрээр Эцэгээс минь юу ч гуйвал Тэр түүнийг чинь өгнө. ²⁴Одоо болтол та нар Миний нэрээр юу ч гуйгаагүй. Гуйгтун. Та нарын баяр баясгалан дүүрэн болгогдохын тулд та нар хүлээн авна.

25 Энэ бүхнийг Би та нарт зүйрлэлээр ярьсан. Гэвч дахин зүйрлэлээр ярихаа болих цаг ирж байна. Харин Эцэгийнхээ тухай та нарт шууд хэлнэ.

26 Тэр өдөр та нар Миний нэрээр гүйх болно. Би та нарын өмнөөс Эцэгээсээ гүйна гэж байгаа юм биш. **27** Учир нь Эцэг Өөрөө та нарыг хайлладаг. Яагаад гэвэл та нар Намайг хайлласан бөгөөд Бурханаас ирсэн гэдэгт итгэсэн билээ.

28 Би Эцэгээсээ ертөнцөд ирсэн. Би дахин ертөнцийг орхиж, Эцэг уруугаа явна хэмээн айлдлаа. **29** Түүний шавь нар

—Одоо Та зүйрлэл ашиглалгүй шууд ярьж байна. **30** Та бүх юмыг мэдэж, хэн ч Таныг шалгаах шаардлагагүй юм гэдгийг бид одоо мэдлээ. Үүгээр чинь бид Таныг Бурханаас ирсэн гэдэгт итгэж байна гэв. **31** Есүс тэдэнд

—Та нар одоо итгэж байна уу? **32** Үзэгтүн, та нар тарцгааж, хүн бүр өөр өөрсдийн гэрт харьж Намайг ганцааранг минь орхих цаг ирж байна. Энэ цаг аль хэдийнээ иржээ. Гэсэн хэдий ч Би ганцаараа биш. Учир нь Эцэг Надтай хамт байдаг. **33** Миний дотор та нарыг амар амгалан байг гэж Би та нарт эдгээр зүйлсийг хэллээ. Ертөнцөд та нар зовлонтой байна. Гэвч зоригтой байгтун. Би ертөнцийг ялсан гэж айлдлаа.

[17]

¹ Ингэж хэлээд, Есүс тэнгэр өөд мэлмий өргөн

—Аав аа, цаг нь ирлээ. Таныг Хүү чинь алдаршуулахын тулд Хүүгээ алдаршуулаач. **2** Таны Надад өгсөн бүх хүнд Хүү чинь мөнх амийг өгөхийн тулд бүх махан биеийг захирах эрхийг Та Надад өгсөн билээ. **3** Цорын ганц үнэн Бурхан Таныг болон Таны илгээсэн Есүс Христийг мэдэх нь мөнхийн амь мөн. **4** Хий гэж Надад өгсөн ажлыг тань гүйцэтгэн Би Таныг газар дээр алдаршуулав. **5** Одоо, Аав аа, ертөнцийг бүтээхээс өмнө Тантай хамт Надад байсан сүр жавхлангаар Та Намайг Өөрийнхөө хамт алдаршуулаач.

6 Ертөнцөөс Таны Надад өгсөн хүмүүст Би Таны нэрийг илэрхийлсэн. Тэд Таных байсан бөгөөд Та тэднийг Надад өгсөн. Тэд Таны үгийг сахьсан юм.

7 Таны Надад өгсөн алив бүхэн нь Танаас ирсэн гэдгийг одоо тэд мэдэв.

8 Учир нь Таны Надад өгсөн үгсийг Би тэдэнд өгсөн. Тэдгээрийг тэд хүлээн авч, Намайг Танаас гарч ирснийг үнэхээр ойлгоод, Таны Намайг илгээсэн гэдэгт итгэсэн юм. **9** Тэдний төлөө Би гуйж байна. Би ертөнцийн төлөө бус, харин Таны Надад өгсөн хүмүүсийн төлөө гуйж байна. Учир нь тэд Таных билээ. **10** Миний бүх юм Таных, Таных бас Минийх. Тэдний дотор Би

алдаршуулагдлаа. ¹¹Цаашид Би ертөнцөд байхгүй, харин тэд ертөнцөд байна. Би Тан уруу очно. Ариун Аав аа, Бидний адил тэднийг нэг байлгахын тулд Надад өгсөн Өөрийнхөө нэрээр Та тэднийг хамгаалаач. ¹²Би тэдэнтэй хамт байхдаа тэднийг Надад өгсөн Таны нэрээр хамгаалж байсан. Би тэднийг харгалзсан бөгөөд мөхлийн хүүгээс өөр тэдний нэг нь ч мөхсөнгүй. Энэ нь Судар биелэгдэхийн тулд болсон аж. ¹³Харин одоо Би Тан уруу очно. Тэдний дотор Миний баяр баясгалан дүүрэн байхын тулд энэ бүхнийг Би ертөнцөд байхдаа ярьж байна. ¹⁴Би Таны үгийг тэдэнд өгсөн. Би ертөнцийнх биш адил тэд бас ертөнцийнх биш тул ертөнц тэднийг үзэн ядсан юм. ¹⁵Би Танаас тэднийг ертөнцөөс аваач гэж гуйхгүй, харин тэднийг муугаас хамгаалаач гэж гуйж байна. ¹⁶Би ертөнцийнх биш адил тэд бас ертөнцийнх биш. ¹⁷Үнэн дотор тэднийг ариусгаач. Таны үг бол үнэн мөн. ¹⁸Та Намайг ертөнц уруу илгээсний адил Би тэднийг мөн ертөнц уруу илгээв. ¹⁹Тэд бас өөрсдөө үнэн дотор ариусгагдахын тулд Би Өөрийгөө тэдний төлөө ариусгана. ²⁰Би зөвхөн тэдний төлөө бус, тэдний үгээр дамжуулан Надад итгэх хүмүүсийн төлөө мөн гуйж байна. ²¹Энэ нь Эцэг Та Миний дотор, Би Таны дотор байгаатай адил, тэд бүгдээрээ нэг байхын тулд бөгөөд мөн тэд Бидний дотор байж, Таны Намайг илгээсэн гэдэгт ертөнцийг итгүүлэхийн тулд билээ. ²²Бид нэг байдгийн адил тэднийг нэг байлгахын тулд Таны Надад өгсөн сүр жавхланг Би тэдэнд өгсөн билээ. ²³Би тэдний дотор, Та Миний дотор байдаг. Ингэснээр тэд төгс нэгдэн, Таны Намайг илгээснийг болон Намайг хайлласны адил тэднийг хайлласныг ертөнц мэдэх болно. ²⁴Аав аа, Таны Надад өгсөн хүмүүс бас Миний байх газарт Надтай хамт байж, Миний сүр жавхланг үзээсэй гэж Би хүсэж байна. Тэр сүр жавхланг Та Надад өгсөн билээ. Учир нь ертөнцийн сууриас өмнө Та Намайг хайлласан. ²⁵Зөвт Аав аа, ертөнц Таныг мэдээгүй боловч, Би Таныг мэдсэн. Мөн Таны Намайг илгээснийг тэд мэдсэн билээ. ²⁶Би Таны нэрийг тэдэнд мэдүүлсэн бөгөөд мэдүүлэх болно. Ингэснээр Таны Намайг хайлласан тэр хайр тэдний дотор байж, Би ч гэсэн тэдний дотор байх юм гэлээ.

[18]

¹Эдгээр үгсийг айлдаад Есүс шавь нарынхаа хамт Кидроны гууг гатлан гарч тэнд байдаг цэцэрлэгт очин, тийшээ оров. ²Есүсийг барьж өгсөн Иудас ч мөн энэ газрыг мэддэг байжээ. Учир нь Есүс тэнд шавь нартайгаа олонтаа цугладаг байв. ³Тэгтэл Иудас цэргийн баг, ахлах тахилч нар болон

фарисайчуудаас харуулуудыг нь дагуулж ирэв. Тэд дэнлүү, бамбар, зэвсэг барин хүрч ирлээ. ⁴Есүс Өөрт нь тулгарах энэ бүгдийг мэдэж байсан бөгөөд урагш гарч тэднээс

—Та нар хэнийг эрнэ вэ? гэж асуув. ⁵Тэд Түүнд

—Назарын Есүсийг гэж хариулахад Есүс

—Би байна гэв. Түүнийг барьж өгсөн Иудас ч мөн тэдэнтэй хамт зогсож байлаа. ⁶Тэгээд Есүсийг "Би байна" гэж хэлэхэд хүмүүс ухарч газар унацгаав. ⁷Есүс дахин

—Та нар хэнийг эрнэ вэ? гэж асуусанд тэд

—Назарын Есүсийг гэлээ. ⁸Есүс

—"Би байна" гэж Би та нарт хэлсэн. Хэрэв та нар Намайг эрж байгаа юм бол энэ хүмүүсийг явуул гэсэн нь ⁹"Таны Надад өгсөн хүмүүсээс нэгийг нь ч Би алдаагүй" гэж Түүний айлдсан үг биелэгдэхийн тулд юм. ¹⁰Симон Петр илдээ сугалж, тэргүүн тахилчийн боолын баруун чихийг тас цавчив. Тэр боолын нэрийг Малх гэдэг ажээ. ¹¹Тэгтэл Есүс Петрт

—Илдээ хуйнд нь хий. Эцэгийн Надад өгсөн аяганаас Би уухгүй байх гэж үү? гэв.

¹²Ингээд баг цэрэг, мянгатын дарга болон иудейчүүдийн харуулууд Есүсийг барьж хүлээд, ¹³эхлээд Түүнийг Аннас уруу авч ирэв. Учир нь Аннас бол тэр жилийн тэргүүн тахилч Каиафын хадам эцэг байсан юм. ¹⁴Каиаф бол ард түмний төлөө нэг хүн үхэх нь дээр гэж иудейчүүдэд зөвлөсөн тэр хүн билээ.

¹⁵Симон Петр бас өөр нэг шавь нь Есүсийг дагав. Тэр шавь тэргүүн тахилчийг таньдаг тул тэдний хашаанд Есүсийн хамт оров. ¹⁶Харин Петр хаалганы гадаа үлдэв. Тэгтэл тэргүүн тахилчийн танил нөгөө шавь гарч ирээд, үүдний сахиултай ярилцаад, Петрийг дотогш оруулав. ¹⁷Үүдийг сахьж байсан шивэгчин Петрт

—Чи энэ хүний шавь нарын нэг нь биш бил үү? гэхэд тэр

—Би биш ээ гэв. ¹⁸Хүйтэн байсан тул боолууд, харуулууд модны нүүрс түлж дулаацан зогсож байлаа. Петр ч мөн тэдний хамт тэнд зогсоод дулаацаж байв.

19 Тэргүүн тахилч Есүсээс шавь нарынх нь тухай, мөн сургаалынх нь тухай асууж шалгаав. **20** Есүс

—Би ертөнцөд ил ярьсан. Би үргэлж бүх иудейчүүдийн цугладаг синагогт болон сүмд сургаал зааж байсан. Би нууцаар юу ч яриагүй. **21** Та яагаад Надаас асууна вэ? Миний юу ярьсныг сонссон хүмүүсээс асуу. Харагтун, тэд Миний юу ярьсныг мэднэ гэж **22** айлдтал дэргэд нь зогсож байсан харуул Есүсийг алгадаж

—Чи тэргүүн тахилчид ингэж хариулдаг юм уу? гэлээ. **23** Есүс Түүнд

—Хэрэв Би буруу ярьсан бол бурууг нь гэрчил. Хэрэв зөв ярьсан бол, чи юунд Намайг цохино вэ? гэв. **24** Тэгээд Аннас Есүсийг хүлээтэйгээр нь тэргүүн тахилч Каиаф уруу илгээв.

25 Симон Петр дулаацаад зогсож байтал хүмүүс түүнд

—Чи чинь Түүний шавь нарын нэг нь биш бил үү? гэсэнд тэр үүнийг үгүйсгэн

—Би биш ээ гэв. **26** Тэргүүн тахилчийн боолуудын нэг, Петрт чихээ цавчуулсан хүний хамаатан

—Чамайг Түүнтэй хамт цэцэрлэгт байхыг чинь би хараагүй бил үү? гэж хэллээ. **27** Үүнийг Петр дахин үгүйсгэсэн тэр даруйд тахиа донгодов.

28 Тэд Есүсийг Каиафынхаас амбан захирагчийн ордонд аваачив. Тэгэхэд эрт байлаа. Харин тэд биеэ бузарлахгүй байж Дээгүүр Өнгөрөх баярын зоогийг идэхийн тулд ордонд орсонгүй. **29** Тиймээс Пилат гадагш гарч тэдэн уруу ирээд

—Та нар энэ Хүнийг юу гэж буруутгаж байгаа юм бэ? гэхэд **30** тэд

—Хэрэв энэ Хүн бузрыг үйлдээгүйсэн бол, бид Түүнийг танд тушаахгүй л байх байсан гэлээ. **31** Тэгтэл Пилат

—Түүнийг та нар ав. Өөрсдийнхөө хуулиар Түүнийг шүүгтүн гэхэд иудейчүүд

—Хүн цаазлахыг бидэнд зөвшөөрдөггүй шүү дээ гэцгээв. **32** Ямар үхлээр үхэхээ хэлж байсан Есүсийн үг биелэгдэхийн тулд тийн хэлжээ.

33 Пилат дахин ордондоо орж, Есүсийг дуудаад

—Та иудейчүүдийн Хаан мөн үү? гэхэд **34** Есүс

— Та үүнийг өөрийн санаагаар ярьж байна уу? Эсвэл өөр хүмүүс Миний тухай танд хэлэв үү? гэжээ. ³⁵Пилат

— Би иудей хүн биш биз дээ? Танай үндэстэн хийгээд ахлах тахилч нар л Таныг надад тушаасан юм. Та юу үйлдлихсэн юм бэ? гэж асуув. ³⁶Есүс

— Миний хаанчлал бол энэ ертөнцийнх биш ээ. Хэрэв Миний хаанчлал энэ ертөнцийнх байсан бол Намайг иудейчүүдийн гарг өгөхгүйн тулд Миний зарц нар тэмцэх байсан. Харин одоо Миний хаанчлал эндхийнх биш гэлээ. ³⁷Пилат Түүнд

— Тэгэхлээр Та Хаан байх нь ээ? гэхэд Есүс

— Намайг Хаан гэж та хэлж байна. Учир нь Би үнэний тухай гэрчлэхээр төрсөн бөгөөд үүний тулд л ертөнцөд ирсэн. Үнэний хүн бүр Миний дууг сонсоно гэж айлдлаа. ³⁸Пилат Түүнээс

— Үнэн гэж юу вэ? гэв.

Үүнийг хэлээд Тэр иудейчүүд уруу дахин очиж

— Би Түүнээс ямар ч гэм бурууг олсонгүй. ³⁹Дээгүүр Өнгөрөх баяраар та нарын төлөө захирагч нэг хүнийг суллах ёстой гэсэн заншил та нарт бий. Тэгвэл би иудейчүүдийн Хааныг суллахыг та нар хүсэж байна уу? гэхэд ⁴⁰тэд дахин

— Энэ хүнийг биш, харин Барабыг гэж хашхиралдлаа. Бараб бол дээрэмчин ажээ.

[19]

¹Тэгээд Пилат Есүсийг аваачиж ташуурдуулав. ²Цэргүүд үүргэнээр титэм сүлжээд, Түүний толгой дээр тавьж, нил ягаан нөмрөг нөмрүүлэв. ³Тэд Түүн дээр ирж

— Иудейчүүдийн хааныг мэндчилье гээд нүүрийг нь алгадав. ⁴Пилат дахин гарч ирээд хүмүүст

— Харагтуун, би Түүнээс ямар ч гэм буруу олоогүйг та нарт мэдүүлэхийн тулд Түүнийг нааш нь авчирлаа гэв. ⁵Есүс үүргэнэн титэм, нил ягаан нөмрөгтэй гарч ирэв. Пилат тэдэнд

— Энэ Хүнийг харагтуун гэлээ. ⁶Тэгтэл ахлах тахилч нар, харуулууд Түүнийг хараад

— Цовдол, цовдол хэмээн хашхиралдлаа. Пилат тэдэнд

—Өөрсдөө Түүнийг ав. Та нар цовдол. Миний хувьд Түүнээс ямар ч буруу олсонгүй гэв.⁷ Иудейчүүд түүнд хандан

—Бидэнд хууль бий. Уг хуулийн дагуу бол Тэр үхэх ёстой. Яагаад гэвэл Тэр Өөрийгөө Бурханы Хүү болгосон юм гэцгээж байлаа.⁸ Пилат үүнийг сонсоод улам их аиж,⁹ дахин ордондоо орж Есүсээс

—Та хаанаас ирсэн юм бэ? гэж асуусанд Есүс түүнд юу ч хариулсангүй.
¹⁰ Тиймд Пилат Түүнд

—Та надад хэлэхгүй юм уу? Таныг суллах ба загалмайд цовдлох эрх мэдэл надад байгааг Та мэдэхгүй байна гэж үү? гэлээ.¹¹ Есүс [түүнд]

—Танд дээрээс эрх мэдэл өгөгдөөгүй л бол, Миний эсрэг байх ямар ч эрх мэдэл баймааргүйсэн. Тиймээс Намайг танд тушаасан хүн нь илүү нүгэлтэй юм гэж айлдав.¹² Үүний улмаас Пилат Түүнийг суллахыг оролджээ. Харин иудейчүүд

—Хэрэв та энэ Хүнийг суллавал, Цезарийн анд нөхөр биш. Өөрийгөө хаан хэмээгч хүн болгон Цезарийн дайсан мөн гэж хашхиралдаж байв.
¹³ Тэдгээр үгсийг Пилат сонсоод Есүсийг гаргаж, Шигтгэмэл чулуун индэр буюу еврейгээр Габбата гэдэг газарт шүүгчийн суудалд суув.¹⁴ Дээгүүр Өнгөрөх баярын бэлтгэл өдөр байлаа. Зургадугаар цагийн орчим Пилат иудейчүүдэд

—Харагтун. Та нарын Хаан! гэж хэллээ.¹⁵ Тэгтэл тэд

—Түүнийг тонилго, тонилго. Түүнийг цовдол хэмээн хашхиралдсанд Пилат тэдэнд

—Танай Хааныг би цовдлох уу? гэхэд ахлах тахилч нар

—Цезариас өөр хаан бидэнд байхгүй гэв.¹⁶ Ингээд Пилат Түүнийг цовдлуулахаар тэдэнд тушаалаа.

¹⁷ Иймээс тэд Есүсийг аваад явлаа. Есүс загалмайгаа үүрсээр еврейгээр Голгота буюу Гавлын Газар хэмээх газар уруу явав.¹⁸ Тэнд Түүнийг өөр хоёр хүний хамт хүмүүс цовдолжээ. Есүсийг дунд нь, хоёр талд нь тэднийг цовдлов.¹⁹ Пилат мөн пайzan дээр «Иудейчүүдийн Хаан, Назарын Есүс» гэж бичээд, Есүсийн загалмай дээр тавиулжээ.²⁰ Есүсийг цовдолсон газар хотоос холгүй байсан бөгөөд пайzan дээр еврей, латин, грек хэлээр бичсэн тул олон иудейчүүд үүнийг уншжээ.²¹ Иудейчүүдийн ахлах тахилч нар Пилатад

—"Иудейчүүдийн Хаан" гэж бүү бич. Харин Тэр "Би бол иудейчүүдийн Хаан" хэмээн хэлсэн гэв. ²²Пилат

—Бичсэн зүйлээ би бичсэн юм гэлээ.

²³Цэргүүд Есүсийг цовдлоод, гадуур хувцсыг нь авч дөрвөн хэсэг болгож хувь хувшиа хүртжээ. Дээрээс нь битүү нэхсэн ямар ч оёдолгүй дотуур хувцас бас байлаа. ²⁴Тэд хоорондоо

—Үүнийг урахгүй. Харин хэнийх болохыг шийдэхийн тулд үүний төлөө шодоцгооё гэв. Энэ нь «Тэд гадуур хувцсыг минь хуваан авч, Миний хувцасны төлөө шодох болно» [гэсэн] Судар биелэгдэхийн тулд ажээ.

²⁵Тиймээс цэргүүд энэ бүхнийг үйлдсэн юм. Харин Есүсийн загалмайн дэргэд Есүсийн эх, мөн нагац эгч нь болон Клопын эхнэр Мария бас Магдалын Мария нар зогсож байсан юм. ²⁶Есүс эхийгээ болон хайртай байсан шавшиа ойр зогсохыг хараад, эхдээ

—Эмэгтэй, энэ бол таны хүү гээд, ²⁷өнөөх шавьдаа

—Энэ бол чиний эх гэж айлдав. Тэр цагаас хойш тэр шавь нь Есүсийн эхийг гэртээ аваачив.

²⁸Үүний дараа Есүс бүх юм эдүгээ биелэгдсэнийг мэдээд Судар биелэгдэхийн тулд

—Би цангаж байна гэлээ. ²⁹Дүүрэн цагаан цуутай сав тэнд байжээ. Тэд цуу шингээсэн далайн хөвөнг хиссопын мөчирт торгоож Есүсийн аманд хүргэв. ³⁰Есүс цууг амсаж

—Энэ нь төгслөө гээд, тэргүүнээ гудайлган сүнсээ даатгав.

³¹Тэр өдөр нь бэлтгэлийн өдөр байв. Амралтын өдөр цогцсуудыг загалмай дээр байлгах ёсгүй тул (мөн тэр Амралтын өдөр нь онцгой өдөр байсан учраас) иудейчүүд, тэдний хөлийг хугалж, тэднийг зайлцуулахыг Пилатаас гүйжээ. ³²Цэргүүд ирж, Есүстэй хамт цовдлогдсон эхний хүний болон нөгөө хүнийх нь хөлийг хугалав. ³³Харин Есүс уруу ирээд Түүний хэдийнээ үхсэн байхыг тэд үзээд, хөлийг нь хугалсангүй. ³⁴Цэргүүдийн нэг нь Түүнийг хажуу уруу нь жадлахад цус, ус гоожлоо. ³⁵Харсан хүн нь үүнийг гэрчлэв. Түүний гэрчлэл нь үнэн бөгөөд та нарыг ч мөн итгүүлэхийн тулд үнэн ярьдаг гэдгээ тэр мэднэ. ³⁶Судрын "Түүний нэг ч яс хугалагдахгүй" гэсэн нь биелэгдэхийн тулд эдгээр нь болжээ. ³⁷"Тэд жадалсан Хүн уруугаа харах болно" гэж мөн өөр Сударт хэлдэг.

38 Энэ бүхний дараа Есүсийн цогцсыг авахын тулд Аrimатын Иосеф Пилатаас гуйсанд тэр зөвшөөрчээ. Иосеф иудейчүүдээс эмээж, нууцаар Есүсийн шавь байсан юм. Тэгээд тэр очиж, цогцсыг нь авчээ. **39** Мөн Никодем мирр, алоены зуун литра хольцыг авч ирэв. Тэр анх шөнөөр Есүс уруу ирж байсан юм. **40** Тэд Есүсийн цогцсыг авч, иудейчүүдийн оршуулгын заншил ёсоор анхилуун үнэртэнтэй маалинган даавуугаар ороов. **41** Түүнийг цовдолсон газарт цэцэрлэг байсан бөгөөд тэнд хэнийг ч тавиагүй шинэ хадан булш байлаа. **42** Тэгэхэд иудейчүүдийн хувьд бэлтгэлийн өдөр нь байсан бөгөөд тэр хадан булш ойролцоо байсан тул тэд Есүсийг тэнд тавьжээ.

[20]

1 Долоо хоногийн эхний өдөр эрт харанхуй байхад Магдалын Мария хадан булш уруу очиж, булшны амнаас хадыг зайлгуулсан байхыг харав. **2** Тэгээд Мария Симон Петр болон Есүсийн хайртай байсан нөгөө шавь уруу нь гүйн ирж

—Тэд Эзэнийг булшнаас авчихжээ. Түүнийг тэд хаана тавьсныг бид мэдэхгүй гэж хэлэв. **3** Тиймээс Петр нөгөө шавийн хамт булш уруу гүйв. **4** Тэд хоёул хамтдаа гүйсэн боловч нөгөөдөх нь Петрээс хурдан гүйж, булшинд түрүүлэн ирээд **5** тонгойн хараад, даавуу байхыг л үзсэн боловч дотогш орсонгүй. **6** Араас нь Симон Петр ч гүйн ирэв. Тэр булш уруу орж, маалинган даавуу болон **7** толгойг нь ороосон даавууг л харав. Даавуунууд байсан байрандаа эвхээтэй байжээ. **8** Түрүүлэн ирсэн нөгөө шавь булшинд орж ирэн, хараад итгэв. **9** Учир нь Тэр үхэгсдээс амилах ёстой гэсэн Судрыг тэд ойлгоогүй л байлаа. **10** Ингээд шавь нар нь өөрсдийнхөн уруугаа буцав.

11 Харин Мария булшны гадаа зогсоод уйлж байлаа. Тэр уйлсан чигээрээ булш уруу тонгойн харахад, **12** цагаан хувцастай хоёр тэнгэр элч Есүсийн цогцсыг тавьсан газарт нэг нь толгойн тэнд, нөгөө нь хөлөн талд нь сууж байв. **13** Тэд түүнд

—Эмэгтэй, чи юунд уйлна вэ? гэсэнд тэр

—Тэд Эзэнийг минь авчихсан байна. Тэд Түүнийг хаана тавьсныг би мэдэхгүй гэв. **14** Тэр ингэж хэлээд эргэхдээ Есүсийн зогсож байхыг харсан боловч тэр нь Есүс байсныг таньсангүй. **15** Есүс түүнд

—Эмэгтэй, чи юунд уйлна вэ? Чи хэнийг хайна вэ? гэж асуув. Түүнийг цэцэрлэгч байна гэж бодоод тэр Түүнд

—Эзэнтэн, хэрэв та Түүнийг авсан бол хаана тавьснаа надад хэлнэ үү? Би Түүнийг авах гэсэн юм гэв. ¹⁶Гэтэл Есүс

—Мария гэлээ. Мария эргэнгүүтээ Түүнд еврейгээр

—Рабуни! (Багш гэсэн утгатай) гэжээ. ¹⁷Есүс

—Би дээшээ Эцэгтээ хараахан очоогүй байгаа тул Надад гар бүү хүр. Харин Миний ах дүү нар уруу очиж, тэдэнд "Би Миний Эцэг ба та нарын Эцэгт, Миний Бурхан ба та нарын Бурханд очно" гэдгийг хэл гэлээ. ¹⁸Магдалын Мария ирж, шавь нарт

—Би Эзэнийг харлаа гээд Есүсийн өөрт нь айлдсаныг тэдэнд хэлэв.

¹⁹Долоо хоногийн эхний өдөр буюу тэр өдрийн үдэш, шавь нар нь иудейчүүдээс айснаас хаалгаа түгжсэн байв. Гэтэл Есүс ирээд тэдний дунд зогсож, тэдэнд

—Амар амгалан та нартай хамт байх болтугай гэв. ²⁰Үүнийг айлдаад, Тэр тэдэнд гар, хажуугаа үзүүлэв. Шавь нар нь Эзэнийг хараад ихэд баярлав.

²¹[Есүс] дахиж тэдэнд

—Амар амгалан та нартай хамт байх болтугай. Эцэг Намайг илгээсний адил Би бас та нарыг илгээнэ гэв. ²²Үүнийг айлдаад, Тэр тэдэн уруу үлээн

—Ариун Сүнсийг хүлээн авагтуун. ²³Та нар хэний нүглийг уучилна, тэд уучлагдана. Та нар хэний нүглийг үл уучилна, тэд үл уучлагдах болно гэж айлдав.

²⁴Харин арван хоёрын нэг болох ихэр гэгддэг Томас Есүсийг ирэх үед тэдэнтэй хамт байгаагүй ажээ. ²⁵Бусад шавь нар нь түүнд

—Бид Эзэнийг харсан гэж яriv. Харин тэр

—Түүний гар дахь хадаасны сорвийг үзэж, хадаасны ормонд нь хуруугаа хийн, Түүний хажуу уруу нь гараа хийж үзэхээс нааш би итгэхгүй гэж тэдэнд хэлжээ.

²⁶Найман өдрийн дараа шавь нар гэрт дахин цуглахад Томас тэдэнтэй хамт байв. Хаалга нь түгжээтэй байсан боловч Есүс ирээд тэдний дунд зогсож

—Амар амгалан та нартай хамт байх болтугай гэв. ²⁷Тэгээд Тэр Томаст

—Хуруугаа нааш нь хүргэ, Миний гарыг үз. Гараа нааш нь хүргэ, Миний хажуу уруу хий. Итгэлгүй бус, харин итгэлтэй бай гэхэд ²⁸Томас Түүнд

—Эзэн минь, Бурхан минь гэв. ²⁹Есүс түүнд

—Чи Намайг харсан учраас итгэв үү? Хараагүй атлаа итгэсэн хүмүүс нь ерөөлтэй еэ! гэжээ.

³⁰Мөн энэ номд бичээгүй өөр олон тэмдгийг Есүс [Өөрийн] шавь нарын өмнө үзүүлсэн юм. ³¹Харин эдгээр нь Есүс бол Христ, Бурханы Хүү мөн гэдэгт та нарыг итгүүлэхийн тулд бичигдсэн бөгөөд ингэснээр итгэлээр дамжуулан та нар Түүний нэрээр амьтай болох юм.

[21]

¹Түүнээс хойш Есүс Тибер тэнгисийн хавиар Өөрийгөө шавь нартаа дахин харуулжээ. Тэр Өөрийгөө ингэж харуулав. ²Симон Петр, ихэр гэгддэг Томас, Галилын Канагийн Натанаел, Зебедеен хөвгүүд бас Түүний шавь нараас хоёр өөр хүн цугтаа байв. ³Симон Петр тэдэнд

—Би загас барихаар явлаа гэхэд тэд

—Бид ч бас чамтай хамт явъя гээд завиндаа суув. Тэр шөнө тэд юу ч барьсангүй. ⁴Үүр цайх үед Есүс эрэг дээр зогсож байлаа. Гэвч шавь нар нь Түүнийг таньсангүй. ⁵Есүс тэдэнд

—Хүүхдүүд ээ, та нарт ямар ч загас алга уу? гэхэд тэд

—Алга гэлээ. ⁶Есүс тэдэнд

—Завиньхаа баруун талд тороо хая. Тэгвэл та нар олз олно гэв. Тэд тороо тийш нь хаясанд, маш их загас торонд нь орсон тул тэд тороо ч татаж чадахааргүй болжээ. ⁷Тэгтэл Есүсийн хайртай байсан шавь Петрт

—Энэ чинь Эзэн мөн байна гэлээ. Симон Петр "Энэ чинь Эзэн мөн байна" гэхийг сонсмогц загасчлахын тулд тайлсан байсан гадуур хувцсаа өмсөж, тэнгис уруу үсрэн оров. ⁸Харин бусад шавь нар нь жижиг завиндаа дүүрэн загастай тороо чирсээр ирлээ. Учир нь тэд эргээс холгүй боловч хоёр зуу орчим тохой зйтай байжээ. ⁹Тэд эрэг дээр гараад, модны нүүрсний гал дээр нь байх загас болон талхыг харав. ¹⁰Есүс тэдэнд

—Саяын барьсан загаснаасаа хэдийг аваад ир гэлээ. ¹¹Симон Петр очиж, зуун тавин гурван том загасаар дүүрэн тороо эрэг дээр татаж гаргав. Тийм их загас байсан боловч тор нь урагдаагүй байлаа. ¹²Есүс тэдэнд

—Нааш ир. Өглөөний хоолоо идэцгээ гэхэд түүнийг Эзэн мөн гэдгийг мэдэж байсан шавь нараас нь хэн нь ч

—Та хэн бэ? гэж асууж зүрхэлсэнгүй. ¹³Есүс ирж, талх авч тэдэнд өгөв. Бас загас өгөв. ¹⁴Энэ бол Есүс үхэгсдээс амилуулагдсаныхаа дараа шавь нартаа Өөрийгөө харуулсны гурав дахь нь байсан юм.

¹⁵Тэднийг өглөөний хоолоо идэж дуусахад Есүс Симон Петрт

—Иоханы хүү Симон оо, чи Намайг тэднээс илүү хайлладаг уу? гэж асуухад тэр

—Тийм ээ, Эзэн. Миний Танд хайртайг Та мэднэ гэж хэлэв. Есүс түүнд

—Миний хургануудыг тэжээ гэлээ. ¹⁶Есүс дахин хоёр дахь удаагаа түүнд

—Иоханы хүү Симон оо, чи Намайг хайлладаг уу? гэхэд тэр Түүнд

—Тийм ээ, Эзэн. Миний Танд хайртайг Та мэднэ гэв. Есүс түүнд

—Миний хоньдыг хариул гэлээ. ¹⁷Есүс түүнд гурав дахь удаагаа

—Иоханы хүү Симон оо, чи Намайг хайлладаг уу? гэв. "Чи Намайг хайлладаг уу?" гэж Есүс гурвантаа асуусан учир Петр гуниглав. Тэр

—Эзэн, Та бүх юмыг мэддэг. Миний Танд хайртайг Та мэднэ гэв. [Есүс] түүнд

—Миний хоньдыг тэжээ. ¹⁸Үнэнээр, үнэнээр Би чамд хэлье. Чи залуу байхдаа бүсээ өөрөө бүслээд, аль хүссэн зүг уруугаа явдаг байв. Харин өтлөхдөө чи гараа сунган, өөр хүн чамайг бүсэлж, чиний хүсээгүй газарт чамайг аваачих болно гэж айлдав. ¹⁹Есүс Петрийг ямар үхлээр үхэж Бурханыг алдаршуулахыг заан үүнийг хэлжээ. Ингэж айлдаад Есүс Петрт

—Намайг дага гэлээ. ²⁰Петр эргэхдээ, өөрсдийнх нь араас Есүсийн хайртай шавь нь дагаж явааг харав. Тэр шавь мөнөөх оройн зоог дээр Есүсийн цээжийг налан сууж "Эзэн, Таныг барьж өгөх хүн хэн юм бэ?" гэж асууж байсан юм. ²¹Петр түүнийг хараад Есүст

—Эзэн, энэ хүн яах бол? гэсэнд ²²Есүс түүнд

—Хэрэв Би ирэх хүртлээ түүнийг байлгая гэж хүссэн ч, энэ нь чамд ямар хамаа байна? Чи Намайг дага гэж айлдав. ²³Тиймд тэр шавь үхэхгүй нь

гэсэн үг ах дүүсийн дунд тарав. Гэвч Есүс тэр хүнийг үхэхгүй гэж түүнд айлдаагүй. Харин зөвхөн "Хэрэв Би ирэх хүртлээ түүнийг байлгая гэж хүссэн ч, [энэ нь чамд ямар хамаа байна?]" гэсэн билээ.

24 Эдгээрийг гэрчилж, эдгээрийг бичсэн хүн бол тэр шавь нь мөн. Түүний гэрчлэл үнэн гэдгийг бид мэднэ.

25 Есүсийн үйлдсэн өөр олон үйлс бий. Хэрэв тэдгээрийг нь нэг бүрчлэн бичсэн бол бичигдсэн номууд нь энэ ертөнцөд ч багтахгүй байх байсан гэж би боддог.